அ[illegible]ரிப்பு

கடவுள் துணை.

பொன்னிநாட்டைச் சார்ந்த பிக்ஷாண்டார்கோயிலிலிருக்கும

சங்கீத சாகித்ய வித்வசிகாமணியாகிய

சுப்பராம ஐயரவர்கள் இயற்றிய

முத்துக்குமார சுவாமிபேரில் பதம்.

இஃது

பு. எ. பார்த்தசாரதிப் பிள்ளையவர்களால்

பரிசோதிக்கலுற்று

சிதம்பரம் புக்ஷாப்

வே. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

சென்னைப் புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளையவர்களது

நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை | 1906. [அணா 3.

16, சரவணப்பெருமாள்முதலி வீதி, புரசை,

சென்னை.

விளம்பரம்

சுத்தப்பிரதிகள்.	கிரேஸ்கடிதம்.		
	ரூ.	அ.	ப.
நாலாயிரப்பிரபந்தம் இராகதாளத்துடன்	2	0	0
மேற்படி வடகலை ,,	2	0	0
முதலாயிரம் ,,	0	12	0
பெரிய திருமொழி ,,	0	12	0
இயறபா ,,	0	8	0
திருவாய்மொழி ,,	0	12	0
நித்யாநுஸந்தானம ,,	0	8	0
மேற்படி வடகலை ,,	0	6	0
தேசிகப்ரபந்தம	0	8	0
அஷ்டப்பிரபந்தம்	0	8	0
பிரபன்னர்கள் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய நித்தியாநுஷ்டான விதியும், திருவாராதனக்கிரமமும்	0	4	0
பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களின் வைபவம் (13 படங்கள்)	0	4	0
ஆண்டாள் திருப்பாவை 30-பாசுரம் சரித்திரத்துடன்	0	2	0
ஸ்ரீபகவத்கீதை தமிழ் வியாக்கியானததுடன்	0	12	0
ஸ்ரீகருடபுராணவசனம்	0	8	0
கூரேசவிஜயம் பெரிது	1	8	0
கல்கிபுராணம் என்னும் கலியுகபுராணம்	1	0	0
விஷ்ணுநாமாவளியும், விஷ்ணுநாமாமிர்தக்கீர்த்தனமும்	0	1	0
இலஹுசாரசங்கிரகம்	0	6	0
நூற்றெட்டுத் திருப்பதி ப்ரபாவம்	0	1	0

இப்புத்தகங்களும் இன்னும்பலவித தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்த முதலிய புத்தகங்களும் வேண்டியவர்கள அடியிற்கண்ட என்விலாசத்திறகெழுதிப் பெறறுக்கொள்ளலாம்.

எனது காட்லாக் பெறவிரும்புவோர் அரை அணா ஸ்டாம்ப் அனுப்பிப் பெற்றுககொள்ளலாம்.

பு. நாராயணசாமிப் பிள்ளை,
நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலை,
16, சரவணப்பெருமாள் முதலிவீதி, புரசை, சென்னை.

கடவுள் துணை.

முத்துக்குமாரசுவாமிபேரில் பதம்.

க-பதம், இ-ப்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சொருகுள்ளதிரா சுந்தரவெய்யாரா
சொந்தமாகயெந்தனை யணைந்துசுகம்தந்திடுவாய்

அநுபல்லவி.

அகிலம்பணியுமேரேருக்கும ரேசனே
யடுத்தவரைரட்சிக்குமக ராசனே
ஆசைவளருதெந்தன், பேச்சுங்குன்றுதிப்போ
தஞ்சந்தஞ்சமெந்தன்பரி தாபம்பார்த்திரங்கவேணும் (சொ)

சரணங்கள்.

பத்மினிஜாதிநான்சொன்னேன் சாமி
பாற்கக்கிடையுமோநான் காமி
உத்தமபுருஷரெனக் கித்தரையிலில்லையென்று
சித்தத்தினினைந்துகாம வருத்தத்தினாலோடிவந்தேன் (சொ)

பசலைப்பூர்த்துவிம்முவதென் கொங்கை
பரிமளம்வீசுதுபாரென் சங்கை
யசைத்தாற்காமம்பொழியு மணக்குஞ்சுகங்கொடுக்கு
மற்பமேபோகியானுக்கு விற்பனமுள்ளவேலரே (சொ)

பத்தன்சுப்பராமன்தமிழ்க்கனு கூலனே
வெற்றிசேர்வேடர்குலத்துவள்ளி லோலனே
யெத்தனையோயிருக்குது வென்மனத்திலுன்னைச்சேர
வத்தனையும்நிறைவேற்றி நித்யானந்தமூர்த்தியாகும் (சொ)

உ-பதம், இ-ம்-பைரவி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நானங்கேவருவேனோ துரைதானிங்கேவருவாரோவென்று
நயந்துபேசிமனதை யறிந்துவாபோடி.

ப்பராமஐயர்பதம்.

அநுபல்லவி.

வானவர்பணியும்சேனூர்தன்னில் வளர்முத்துக்குமரேசர்மீது
மையலாகுது இனிதாளாது மானேயடிதேனே(நான)

சரணங்கள்

ஓவென்றலங்கரித்துக்கொண்டே னந்திநோத்திலென்
ஞேலமவர்கள்பாரதிடவு முருகுதேயெர்கனெஞ்சம
தோகையேமாயன் தொடுக்குமலர்ப்பாணந்
துளைக்குதேயரைநொடி யுகமாகுதே
துணைசெய்யடிபாதகியிந்தவேளையில் மோடிசெய்யலாகுமோ(நான்)

படுக்கைவீடுசோடித்துவழி பார்த்துவிழியுப்பூர்த்துதே
பாதிசாமமாச்சுதேவர் படையுமொடுங்கிப்போச்சுதே
திடஞ்சொல்லிக்கதை படிக்கிறாய்
தடக்கிச்சோம்பிப்பர் தடிக்கிறாய்
சித்திராங்கியென்மத்தகத்தனமெத்த விம்மியென்சித்தமயக்குதே()

எத்தனைநாளாகமர்மம் வைத்திருந்தானோமதன்
மெய்யுரான்சரமாரியாய்ப்பாண மினிச்சகிக்கவென்றாமோ
யெதனைவாதையென்று பொறுப்பேன்பெண்ணே
யெவ்வகையவருடன் சகிப்பேன்கண்ணே
பக்தனாகியசுப்பராமனசொற் பாடலுக்கருள்வேலவரைக்கண்டு(நான்)

௯-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மனதுண்டானால்வாதுமருகட்டு மில்லாவிடின்
வருத்துஞ்சபல மென்னடி

அநுபல்லவி.

தினந்தோறும்வந்தென்னைச் சேர்ந்தவடிவேலர்க்குத்
திலனுமபில்லுமாயந்தகள்ளி யென்னசொன்னாளோ(மன)

சரணங்கள்.

இருவளொந்தன்துரை சேரவருவதில்லை
புருஷரவர்மேலொரு போருஞ்செய்வாருமில்லை
பருவநுதலாயொருவர் முகமகான்பார்ததில்லை
மருவியவவர்க்கோதன் மனப்பெரியதென்தொல்லை
அல்லும்பகலுமாய்வில்லங்கள்செய்து யெல்லாப்பேச்சும்
கொல்கொலைக்கஞ்சாமங்கையின் சொல்லைக்கேட்குமவரிங்கே(மன)

உயிரொன்றுடலிரண்டா — யிருந்தோமேயிக்காலம்
மெய்ப்பிரியாசாவற்கு — வுண்மையோவெனனக்காலம்
மயிலைவேலவருக்கெவளோ — வருகதாளிர்திசாலம்
வருத்தகிறேனவட்கு — வருகாதோகலிகாலம்
உள்ளதைகளிரகவர்தமக் — குரைத்ததென்னவின்போமோ
ஒண்டொடியெதய்வருஞ்சரிக் — குற்றகுமரேசனிங்கே(மன)

பலவிதஞ்சுப்பராயன் — பதம்பாடுகிறனடி
பாவிமன்மதன்மலர்ப் — பகழியெய்கிறனடி
உலைவாய்மெழுகுபோல — யுருகிறேனடி
ஓதுக்கலைவிகியா — யுற்றதுரைப்பாயடி
மழைமுகத்தைக்காணுக — மலர்போலவாடுகிறேன்
மயிலேறிவிளையாடும் — வடிவேலர்தாமுமிங்கே(மன)

௪-பதம், இ-ம-பியாகடை, அட-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

அன்பில்லாதவன்மீதினி லாசையோராசையோ
வதிலென்னசுகமடி மானே

அநுபல்லவி.

பொன்வயல்சூழ்வேளூர் — முத்துக்குமாரர்க்கு
போதிக்கினுமவர்மனதோதா — கல்லடி.

சரணங்கள்.

இஷ்டமுள்ளதுரை — வந்தவுடனேநான்
திருஷ்டிசுத்திவாவென் — றழைத்தேன்-பின்பு
மெத்தனையோவென்படுக்கை — மெத்தையின்மேல்
வைத்தவனை — யுபசரித்தேன்
திட்டமாகமுத்துச் — சுண்ணாம்பிட்டுவெள்ளை
வெற்றிலைச்சுருளைநான் — கொடுத்தேன்-அவர்
சித்தமகிழ்ந்திட — தம்புருமீட்டியே
விந்தைப்பதங்களை — யந்தமாய்ச்சொல்லியும்(அன்)

நடந்துவந்தபாத — கமலங்களை-நா
னேவுமென்றேமெள்ளப் — பிடித்தேன்-அவர்
நாவுக்கிசைந்திடு — முப்பழமும்பாலும்
வேணதெல்லாமுண்ணக் — கொடுத்தேன்
கொடுத்தவிலாவி — நோதங்களிற்கொஞ்சங்
கிரமம்போலிருந்தார் — விடுத்தேன்-வருந்

சுப்பராமஐயர்பதம்.

சுகிர்தயமாட்டுமே — பார்த்துபவுன
வாவென்றழையாத — வஞ்சனைவிடுத்தேன் (அன்)

காதல்மிஞ்சிக்கண் — களுக்குக்கலீரை
முத்துமுத்தாகவே — யுதிர்த்தேன்-கொடுங்
காமன்விடுத்திடும் — புட்பபாணங்களால்
மெத்தநொந்துபதை — பதைத்தேன்
ஏதுயினிமேற் — சகியேயென்றவரைக்
கட்டிக்கொண்டதாஞ் — சுவைத்தேன்-அவர்
என்னைநினைத்தாரோ — முன்போலசுகிக்கார்
மன்னும்சுப்பராமன் — பாடிப்பரவியும் (அன்)

ரு-பதம், இ-ம்-பந்துவராளி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சூதுக்காரகள்ளியென் — றவளைநான்சொன்னால்
சுருக்கெனவுமக்கேன் — வருகுதுசாமி

அநுபல்லவி.

ஏதவள்மீதிலுமக் — கித்தனைபிரமைசிலரே
வேதபுரிவைதீசர் — பெற்றபாலரே
ஆதிநாளையிற்றனே — தெரியுமதுசொந்தம்
ஐயனேமெய்யனே — பன்னிருகையனே (சூது)

சரணங்கள்.

சித்தமெல்லாந்தெரிந்து — மின்பங்காணலேனுமோ
வித்தைவிடக்கைப்புண்ணுக்குக் — கண்ணாடியின்னும்வேணுமோ
பத்தமிலலையுனக்குநா — னெத்தனைசெய்தாலுமெனமேற்
பத்தியில்லாமலேபோச்சே — வித்தைபடிக்கிறீர்போலும்
மெத்தமெத்தயித்ததியிற் — சிற்றடிபிடிக்கவேநான்
சித்தத்தினிலுமைவிட — இத்தரைமீதில்லையென்று
சிந்தனைசெய்யாதேயு — மந்தமிருங்கந்தனே (சூது)

சிலபேர்சொல்வார்களுன் — கலைப்பாமொன்றிருந்தேன்.
புலந்தெரிந்ததுசுவாமி — மிகவகமகிழ்ந்தேன்
அலுப்புக்காற்றுமல்வந்து — சலிப்பாய்ப்பேசுகிறீர்போமபோம்
மலைப்பவள்நானல்ல — மாதர்போலெண்ணுதீர்நீரும்
அலைகடலாழமிவ் — வளவென்றுசொல்லுவேனுன்
கலப்புயிராகலொரு — வருக்கும்வராதுரோஷங்
கங்காளனருள்புதல்வா — சிங்காரவேலோன்முதல்வா (சூது)

என்மனம்போலிருக்கும் முன்மனமென்றிருந்தேன்
மன்மதன்செய்வதற்க் கிடமில்லையென்றுபரிந்தேன்
அன்புக்குக்காலமாயிது இன்பந்தந்திடுமேவேலரே
இன்பமிகுஞ்சுப்பராம னிசைக்கு அனுகூலரே
முன்புநானசொன்னசொல்லெல்லாமுண்மையேமண்குதிரையை
நம்பியாற்றிலிறங்கிய கதைபோலாச்சுதிப்போ
நாதனேநீதனே ரஞ்சிதவிநோதனே (சூது)

௬-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தானேவருகிறாரோநான்வரவேணுமவரைத்
தையலேகேட்டுவா யோடி.

அநுபல்லவி.

சேனூர்மலர்ச்சோலைசூழ வேளூர்முத்துக்குமாரா
திருமயின்மேற்பவனிவரு மயிலேந்தும்வீரா (தானே)

சரணங்கள்.

காமப்பூதம்வந்து தேடிதிரியுதடி
கடிமலர்கணைவாரி வாரிச்சொரியுதடி
ஆமடிகணவன்மே லாசைவருகுதடி
யந்தரங்கமெல்லா மவர்க்குத்தெரியுமடி (தானே)

அதிர்மஸ்தானத்தில் வீரித்திருக்குதடி
யழகியகொங்கைரண்டும் பாரித்திருக்குதடி
பூதரிசொன்மனமிகப் பூரித்திருக்குதடி
படுக்கைவீடுஞ் சிங்காரித்திருக்குதடி (தானே)

தெளிந்தநிலவுபட்டம் பகற்போலெறிக்குதடி
திக்கைநோக்கியென்னிரு புருவநெறியுதடி
களிகள்சுப்பராமன் கவிக்கேயுருகுதடி
கண்கள்சொருகியொரு விதமாய்வருகுதடி (தானே)

௭-பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தையலேயுன்னை-நினைந்துநினைந்துருகித்
தயங்குறனடிமானே

வையகம்புகழ்வோங்கும் வேளூர்தனில்மேவு
மையன்முத்துக்குமாரனய்யா மையலினாற (தை)

மேட்டிமாசக்கண்ணோட்டி மதன்வாழிடங்
காட்டிசுகங்கொடுத்துப் போட்டிசெய்யலாமடி
தாங்கக்காரிமலர் சூடியலங்கரித்து
வீட்டிலிந்தட்சணமே கூட்டிவாசசொலலடி (தை)

வஞ்சிமிதுவன்னக ரஞ்சிதக்காரியென்று
கொஞ்சிமுத்தந்தாவென்று கொஞ்சுமானடி
பஞ்சாவர்ணக்கிளியே தஞ்சமெனவேறுனது
நெஞ்சமிரங்கிலையே கொஞ்சமாகிலுமிளக (தை)

நாடியுருகும்வனை மோடிசெய்யலாமடி
தேடிககலைமணிராகம் பாடிசுப்பராயனல்
வேடிக்கையாகவினை யாடிக்காங்கேயனுடன்
கூடிக்கலைமனை வாடிசணையமிளக (தை)

அ-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மருந்தல்லவோயிக்கவிதருசெய்வதுவீண்
வார்த்தையேண்டிவளாகிறுப்

அநுபல்லவி.

திருந்தும்வேளூர்முத்துக் குமரேசனென்றவர்க்குந்
தெரியாதோவுனக்குந் தெரிந்தேயிருக்குமபோடி (மரு

சரணங்கள்.

மிகமில்லாப்பேச்செல்லாம் பேசிபேசிப்போது
வேளைவேலைக்கு பேசவந்ததுபோதும
காரியொன்றில்லாச்சன்னதம் வந்தலைவோவிட்டது
இக்கணத்திலதைநீக்குட்வகைசெய்ய பக்குவமல்லடிசக்களத்திமிட்ட
மருந்தல்லவோ.

ஆட்டியதட்டியென்னை யவர்சொன்னவார்த்தையு
மவளைத்தப்பிதமாக யானசொன்னவார்த்தையுஞ்

சுப்பராமையர்பதம்.

சதிகாரியென்றுநான் சொல்வதுபேச்சு
சடப்பேச்செல்லாங்கிட்டிச்சொல்லவந்தாய் குட்டிச்சுவரினில்
முட்டவெள்ளெழுந்ததோ (மரு)

கோலத்தெருவிலாசி விற்கக்கொள்ளுவாருண்டோ
குதிககிழுய்வீணையில கென்னக்குறையைக்கண்டோ
மெலவிகலலாயவர்க்கென் மீதுவஞ்சமேதடி
விளயபுஞ்சுப்பராயனதமிழ்க்கருள் சிலனுளம்புகுசுதுறையபோ
தொகுதலெய்யகோல (மரு)

௩௰- பதம், இ-ம்-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சகலமுமதெரிந்தநற் சரசகிரீடிபோல
ஜாடைகளேன் காட்டுறீர்

அநுபல்லவி.

ஜெகமபணிதிருப்போரூ முத்துக்குமாரசாமி
சித்தப்ரமைகொண்டு மெத்தயலைக்கண்டு (சக)

சரணங்கள்.

ஆசையின்னதிகமா யிருக்குதென்றோதியாள்
அனங்கனகணைதன்மார்பி லடறச்சகிதத்தியாள்
பூசுமகளபங்களைப்பூசியுமறியாள் பூவிலமணமுமறியாள்
ஈசனமகனைநீர் பேராசைகொள்ளுகிறீர்
எருதுக்குவலின்சுவை தெரியுமோதுள்ளுகிறீர்
வாசவனுலகத்தி லிருக்குமயைபையைப்போன்
மனதிலெண்ணுகிறீரேதோ வாய்க்காச்சரகைப்போல (சக)

விதரணசாலியைபபோற் கின்னரிமீட்டுகிறீர்
வேம்புங்கருமபாகுமோ வீண்ப்ரமைகாட்டுகிறீர்
பதஙகளைப்பாடிவிதனதையிங்கே காட்டுகிறீரப்ரவிடைபோற்
காட்டுறீர்
புதுமையிருக்குதே நீசெய்வதெனனபதி
புலிபசித்தாலும்புல்லைத் தின்னுமோ சொல்லுமதி
கதைபடிக்குறீர்கத ப்ரமையாமோவுயக்குநற்
கனியைத்தின்றிடவாயாற் காயைத்தின்னலாமோ (சக)

சொல்வினோதத்திலோ   குணத்திலோபணத்திலோ
சாதுயுக்திதனிலோ   சொன்னபிரயத்திலோ
கல்வியிலோதிறங்காட்டும் வல்லமையிலோகவிகற்பனையினாலோ
சொல்லுமையாநீராசை   கொட்டுவெள்ளலைலோலா
சுப்பராமன்தமிழுக்   குதவுஞ்சகுணலீலா
மெல்லபவனிடதி   விருக்கிறதுமெல்லா
மேவினுற்றெரியும்போமியான்   சொன்னசொல்லெல்லாம் (ச

௧௦-பதம், இ-ப-சுருட்டி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கள்ளச்சிரிப்புக்கொண்டு   யெள்ளையக்கவந்தீரோ
கடையைக்கட்டும்   நடவாது

அநுபல்லவி.

பள்ளமறைமலர்த்   தடங்கள்சூழ்வேளூரின்
வாசரேமாரன்மலர்   வாளிதடுக்கப்போமோ (கள்)

சரணங்கள்.

ஆனைசிகப்பியென்   றமதுபஞ்சாங்கஞ்சொல்லும்
அவளைத்தலைமேல்வைத்து   வாடினாலும்நீர்சொல்லும்
நானுமக்குப்பார்வையோ   வளர்க்கிறீதில்லும்பில்லும்
நாடறியாததோதேவரீர்   தந்திரந்தூரகில்லும் (கள்)

காதினிலேதவந்தீ   ரறிவேனுன்றன்[illegible]
கம்பமொன்றிரண்டானை   கட்டுவதோதகாது
சேதிசக்களத்திக்கு   தெரிந்தால்மனந்தாளாது
செப்புஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க்   கருள்வோயுமக்காகாது (கள்)

௧௧-பதம், இ-ம-வசந்தம், தாளம்-திஸ்ரகதி.

பல்லவி.

அவரைப்போற்கிடைக்குமோ   யெனக்குமென்
னாசைக்கிசைந்த   கண்ணாளனடி.

அநுபல்லவி

குவலயம்புகழ்சேனூர் முத்துக்குமாரஸ்வாமி
குணமொன்றுமபோதுமே பணமென்னதாணயமபெண்ணே (அவ)

சரணங்கள்,

அருமையாயெனைவாவென் றழைப்பதுபோதுமே
யரிவித்தமுகத்தைப்பாரத தானும்பசிதீருமே
யரியசரசலீலை நடத்துகின்றவினோதா
யாருக்குக்கிடைக்குமிவ் வம்புவிமீதுதானே (அவ)
எத்திக்குந்தித்திக்கும புகழுமானுக்கெதிரா
யின்னொருவரைச்சொல்லப் போபோளடியனமே
சற்றுநோக்காலுவிட்டாற் றேனுமெல்லாமதேனும்
சர்வசிவதாரனென்னுஞ் சரசச்சிலைடைப்போதத (அவ)
பத்தன்சுப்பராமன்சொலுந் தமிழ்மேலதிகமோகம்
பண்ணவர்திலகன்கற்ற வித்தைகளுண்டனேகம்
எத்திசையினுமோங்க மென்னுமான்செயகசப்பாவம்
யேந்திழையேயென்சொல்வே னெண்ணங்காமப்பிரவாகம (அவ)

கஉ-பதம், இ-ப்-கமாஸ-தாளம்.

பல்லவி.

மாமயல்பெருகுது சமயமடாயென்னை
மருகவென்னடாமோடி

அநுபல்லவி.

காமருவுசோலைசூழ் வேலூர்முத்துக்குமார
கண்ணியனேயென்தன் புண்ணியனேயெனக்கு

சரணங்கள்.

மதனகலையறியுஞ் சதுராயுனைநான்தேடி
வாடிவருந்துவதோவுன் டையோவொருகோடி
பிதமில்லாக்கலவியி னிதமும்நான்விளையாடி
மேதகுதுரையேநாம் சீதமென்மலர்கூடி (மா)
அங்கமதுபதறிக் கொங்கையும்விம்மூதேசாமி
ஆசைமிகவுங்கொண்டே னருளடாநான்காமி
செங்கைமதனன்கணை பொங்கிவருகுதுஜாலஞ்
செய்யவிதுவேளையல்ல மையவோசொலாயெனக்கு (மா)
சந்ததம்பணிசுப்ப ராமனுக்கருள்
சசியுங்கனலதுபோற் றூவுதுபார்யோகா

எந்தனிதஞ்சமிப்பே னெழில்வேலைக்குமரேசா
யினியாகிலுந்தயைசெய் யெனக்குகந்தவைபோசா (ங)

கங-பதம், இ-ப்-கேதாரகௌளம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அவளிடத்திற்றானே சுகமாகவாழ்ந்
தனுபவிக்கட்டுந்தேனே

அநுபல்லவி.

எவளிடத்தினிற்கூடி யிணங்கினாலுஞ்செய்பொன்
னட்டமில்லாபோதோ வோட்டற்போருள்பூமாதே

சரணங்கள்.

மூன்றுதினம்பொருந்தி வாழ்ந்தாளேயவளண்டை
முடிப்பேனுள்ளங்கையிற் சமர்த்தியெனதுகொண்டை
தோன்றாதேவர்க்கிவ ளவளைப்பார்க்கிலும்பண்டை
தோகையர்பக்கேண்டி யிரவும்பகலுஞ்சண்டை (அவ)

வேண்டாமென்பவர்தாங்கள் கழுத்திலிங்கத்தைக்கட்டி
வைத்தாளத்தனைநா ளிருக்குமிதுவேகெட்டி
ஆணுலழகனன்பா ரணமேயதுகெட்டுது
வன்றுபிடித்தசனி யின்றுசம்மைவிட்டுது (அவ)

எல்லாந்தெரிந்தங்கை யென்றவளோநாடியே
யிகத்திற்கும்பரத்திற்கு மின்பசுகந்தேடியே
வல்லமையாகசுப்ப ராமன்பதம்பாடி
மண்ணுலகில்மிக மகிழ்பெறவேகூடியே (அவ)

கச-பதம், இ-ப்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு திரிகிறீர்போய்சுவாமி
தினந்தினமுமலைந்து வீணாய்

அநுபல்லவி.

சிறிக்கிமயக்கங்கொண்டு திரிகிறீரடிக்கடி
சிறிக்கியினாலும்வெகு முறிக்கியென்றேநினைந்து
தருக்கருட்செழிக்குந்திருத் தணிகைக்குமரேசரே
சாதனைக்கள்ளிகள்சொன்ன போதனைக்குள்ளாகப்பட்டு (சிறி)

சரணங்கள்.

கட்டழகிகிடையாளோ சலத்தினைய
காசினியி லுமக்கு-வெகு
கன்னமறிந்திட்ட வயிரியசுந்தர
காமாதிமீயா தமக்கு
இஷ்டமெனக்கொண்டீரோ அவளுடையயிஷ்டத்துக்கு
இட்டப்படியாய்சட்ட இட்டமதாய்-கெட்டி
கெட்டிவுமைப்போலே புருஷரைக்கண்டதில்லை
கெட்டிக்காரிதினமுங்கரி சட்டிசுரண்டியபட்டி (சிறு)

கருவிழிகளிரண்டும் உலகினில்கிடையாது
காமநிறக் கரிவண்டோ-வெயிற்
காட்டுமதிமுகத்தில் வாட்டமிலாதனிகழ்
கறுத்தபவழக துண்டோ
மருதமலர்ச்செண்டோ கும்பஸ்தனமிரண்டும்
மதுவுலாவுமவள்வார்த்தை யெலவைகற்கண்டோ
உருவதகிலிரதியோ வயதுபன்னிரண்டோ
பருத்ததுடையிரண்டும் பண்பானவாழைதண்டோ (சிறு)

நாணாத்தெரியுமவள் நகைமுங்குலமுமிப்போ
நான்சொன்னால் தெரியாது-கட்டி
குஞ்சிகைபிடித்துக் கொண்டுநன்றாய்வருவாள
நன்றாய்வருவாள் மாது
கேளும்உமக்குத்தருமோ வளுடனேநீர்
கிட்டிநெருங்குவது கட்டழகாசரியோ
ஷேவைபழிக்குமவடி வேலமோயென்னபுதுதி
விந்தைசுப்பராமன்சொல்லை மறந்துமெருக்கள்சுதி (சிறு)

கரு-பதம், இ-ம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குயிலனையோமாமயிலனையோ கூடிக்கொண்டுபஞ்சள்
குளிக்கிறதைக்கண்டு பரியலிக்குதெந்தநெஞ்சம்

அநுபல்லவி.

கையிற்கதிர்வேலுடைய கன்னியரூர்குளத்திற்
காமரசமேமயிலே கற்பகமேஒயமிலாத (குயி)

ப்பாரமஸௌர்பதம்.

சரணங்கள்.

புன்னைகள்சூழ்பலதளிர்ப் பெண்களொருபக்கம்
புத்தமிர்தகலசமுறும் பூவையரோர்பக்கம்
தன்னிச்சையாயவரவர்கள் தனித்துவிளையாடையிலே
தங்கவளைச்செங்கையினார்க்கொங்கையை மறைத்துக்கொண்டு(குயி)

எத்தனைபூசாபலன்கள் செய்தனடிபெண்ணே
யெந்திழையேயன்னவரைப் பார்க்கவும்நான்கண்ணே
சித்தாடைக்காரியர்கள் செய்தவிந்திரசாலம்
செப்புமென்றாமுளதோ சேயிழையான்கண்டசுகம்(குயி)

தாராவுமயிலினமுந் தாமரைப்பூப்போலே
தாவித்தாவிவிளையாடி சண்முகனைப்படித்து
நீராடிகரையிலேந்திர நீலச்சேலையுடுத்தி
நிற்கையிலேபக்கமதி லங்கரையாப்பார்த்தவெனது(குயி)

௧௬-பதம், இ-ம்-பாஸ், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மதப்பயலேகணையெய்கிறா-யெந்தன்
மன்னன்வாட்டும்புத்தி சொல்லுகிறேன்

அநுபல்லவி.

அதிகசுந்தரனடி வேலனையிரவண்ணை
யடித்தவளென்னைப் பாராமலோராமலும்,

சரணங்கள்.

திங்கட்குடையுந்தென்றற் றேரும்-வளந்
திகழுமகிழ்மலர் தாரும்
செங்கரத்தினிலுள்ள கருப்புவில்லவனாத்து
சிகரியொத்ததனமேற் குறிப்பாய்கண்ணூட்டுறாய்(மதப்)

ஆசைக்கணவனில்லா வேளையில்-உனது
மீசைமுறுக்கிக்கொண்டேன் துள்ளுறாய்
ராஜராயிருப்பவ ரிப்படியுஞ்செய்வாரோ
நாயகனில்லாவீட்டில் ராவில்வந்துமஞ்சாமல்(மதப்)

அங்கம்பதற வாசைவளர-உந்
தண்டமெலாஞ்செய்யுறு யென்வனிசோர
மங்களமாய்ச்சுப்ப ராமவையாளும்வடி
வாளழகனைச்சேர்ந்த வஞ்சியென்றேயெண்ணுமவ(மதப்)

௧௭-பதம், இ-ம்-சாரங்கம், தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உம்மைப்போற்சமர்த்த ரொருவரையுங்காணே
னுபசாரவார்த்தையேன சும்மா

அநுபல்லவி.

செம்மையோர்புகழ்ந்தேத்தநும் வேளோர்முத்துக்குமார
தேவதெய்வகுஞ்சரி போகமகாநுபாவா

சரணங்கள்.

ஆதியிலேவந்தடி மானே-யுனக்
காசைக்கண்ணனினி நானே
பேதகமாயெண்ணாதே தேனே-என்றும்
பேராசைகொண்டிருந் தேனே
காதகர்போல்வந்து களைதீர்க்கபின்வெள்ளக்
கதவைத்திறந்துக்கொண்டு கட்பிவாங்கிவிட்டீரே(உம்)

சரிகைசேலையொட்டி யாணம்-தைத்த
சாதாரவிக்கைகலி யாணம்
வரும்போதணியுமித்தினப் பூணும்-எனக்கு
வகைவகையாய்த்தரல் வேணும்
தரவேண்டுமென்றுநான் சரசத்திற்கேட்கும்போது
நடையோவுனக்கென்று சர்க்கரைக்கஞ்சிவார்த்தீரே(உம்)

இத்தனைஜாலங்களுந் தில்லும்-சாமி
எங்கேகற்றிருந்தீரோ சொல்லும்
சற்றேறெட்டியிருந்தா லாமோ-சாமி
தையலர்க்காசைசொல்லப் போமோ
பதிசெய்சுப்பராமன் பதத்துகந்தோனே
பண்டுசொன்னதையின்று பாலித்திடுஞ்சீமானே(உம்)

௧௮-பதம், இ-ம்-தன்னியாசி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தேடிசினேகித்தநாள்முதலாய் மோடிசெய்யாமலே
வேடிக்கையாகவேகூடி யிருந்ததேனடாசாமி

அநுபல்லவி.

ஆடும்மயின்மேல்விளை யாடும்வேளூர்க்கந்தனே
யாசைகொண்டுமேக ராசனென்றுமப்போதே

சரணங்கள்.

எத்தனைநாளாயோசித்து சித்தமூர்த்தன்மீதில்வைத்து
கற்றவித்தையைக்காண்பித்து நித்தமுமனுபவித்து
மெத்தவுஞ்சுகம்பெறலா மென்றுநானுபசரித்து
சித்தஜனூலைப்படித்த போக்தமென்றேயான்ப்ரமித்து (தே)

எத்தனைநொந்துக்கொள்ளவுனக்கந்நீதஞ் செய்ததுவென்ன
கன்னியிவள்சொல்லாமதந்தன் மன்னவாஜெகப்ரசன்று
பன்னுமாரனவாதெதிர்த்து வன்னீசஞ்செய்ததுமென்ன
உன்னதிளக்காரங்களடாமலென்னை யெய்கிறான்விர்ப்பன்று (தே)

என்றைக்காகிலும்வந்துநீ பன்னுமதாஞ்சுவைத்து
கன்னத்தில்முத்தங்கொடுத்து மன்னுசுதனத்தைப்பிடித்து
நன்னயமாகசுப்பராமனசொன்ன பதத்தைப்படித்து
வன்னமேயென்றுதுதித்து பன்னுறால்கலைவிரித்து (தே)

கசு-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆறொன்றுமிரட்டுதீர்சாமி எனக்
காசைவார்த்தையைச்சொல்லி என்னைமோசஞ்செய்ததுமல்லாமல்

அநுபல்லவி.

நாரணன்மருகனேமுன் கடனுக்கொருகிரம்
கடத்தைதெரியாமலே மேவிக்கொண்டேனே
பூரணமேபுண்ணியமே செல்வமுத்துக்குமாரே
போதும்போதுமுபமுறவு தாருங்கைமேற்பணத்தை

சரணங்கள்.

கொத்துவடமுத்துசரம் கொப்புத்தாரேனென்றுசொல்லி
கொஞ்சிக்கொஞ்சியென்னுடன் கொண்டாவடித்தீர்எனது
கொவ்வையிதழைக்கடித்து கொங்கையமுந்தப்பிடித்து
செவ்வியகன்னத்திலேவடுக் கென்றுகடித்து
எத்தனைசெய்தாலுமுனக் கத்தனைக்கிடங்கொடுத்துக்
கர்த்தனென்றெண்ணினென்வெகு பக்தியுடனே

நிக்கவித்தங்கடனுக் கொருத்திவருவாளாபோம்
எத்தியெத்தியென்னைக்கு மூக்குத்திதாரேனென்றுசொல்லி(ஆ)

வேணுமென்பொலிருந்தாற்சொன்ன நாணயப்படிசெலுத்த
வேணபடிநடத்த லெனக்குச்சம்மதியான
வெறுப்பாய்ப்பேசினேனென்று மெண்ணிறுனுமெண்ணுஞ்சும்மா
வேசையர்காசுமே லல்லவோசாமி
தோணுமலனுதினமுந் தொந்திரவுசெய்கிறீர்
துரையென்றுலெனக்கென்ன ஆராகிலனும்
ஆணுவமாய்ப்பேசுகிறீ ராயனென்னிருதையனே
யானைவிட்டுவெடிக்கடி தில்லுமிலனுமாகச்சொல்லி(ஆ)

கல்லையநடவாதிங்கே சொலைதரெருவினிலுதி
சொல்லுமத்தன்மைமேல்வார்த்தை சொலவிடுகிறீர்இங்க
கவியெல்லாயநானவெகு வாயச்சொல்விளைத்தபேருக்குண்டு
கையிலில்லாதவனைப்போல வேஷம்போடுகிறீர்
முன்னேமலைச்சுட்டிக் கன்னத்தோடுகளைவைத்து
முத்தமிட்டுமகனைப்பார்த் தூடிக்கவேயுகிறீர்
இல்லாதெல்லாஞ்சொல்லியென்னையல்லற் பண்ணவேதீராகானு
மலனுமபசற்சுபபராமயனன்பாயப் போற்றிடுமேவலரே(ஆ)

உ௰-பதம், இ-ம்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மானேயெங்கேபோன வகையென்னடிபொல்லா
வயயநிருகிற செம்பொனமலைக்குள்ளே

அநுபல்லவி

வானோர்புகழுஞ்சேனை பதியானசுப்பிர
மணியன்பலவாநதம் டண்ணுதிருபயானே(மா)

சரணங்கள்.

அப்புவிழிமடமானே யுனக்கிது
யார்செய்த சூதடிமுதல
வமபுகளுக்கொண்ட தொம்புவந்தமார்கம்தேடி
கும்பல்கனத்திலிளம்பிறைபோன்றக் குறிகள்மிகத்தோணுதே
கும்புகள்கூடி மேம்புகள்பேசுர
கோலங்கண்ட நீலியேயான்பெற்ற(மா)

ஜாதிப்புனுகும்பன்னீருமதிமிர்த ஜவ்வாதுவீசுதே-யுனக்
கேதுக்கபடிதுற்புதநிகள்வந்த தொதன்வாய்க்கூசுதே-நடு
வீதியினிற்பெண்டு பிடிப்பதவனுக்கு
விர்த்தியெனறெங்கும்பர சிந்தக்கெரியாதோ
ஜாதிக்கிலஸாதகொழி லேதுக்குவீணிலே
தானடங்கத்தன் குலமிளங்குமடி (மா)

வண்டாடுஞ்சோலை திகழுங்கொன்றைநகொடிவாழும்
குணசீலன்நாளுந் தெண்டிரைசூழ்புவிகொண்ட
வினைகளைத்தீர்க்கும் வடிவேலன்கொலு
தண்டமிழோர்துதிக்குஞ் சாத்துக்கன்பு
தந்தமனுனன்தன்னுரு மலர்த்தாளன்
ஒண்டொளியேகற் கண்டுருசிகொண்டு
ஆராநகைக்க உடலெடுத்தாயடி (மா)

உக-பதம், இ-ம்-அடாணா, தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

வருந்த-வருந்த-யென்னடாசாமி
வலியமோடிசெய்கிறாய்

அநுபல்லவி.

கருந்தடங்கண்ணி யுமையருளிய
கந்தனென்றேநிநைதை யுந்தன்மீதிறகொண்டு
தினந்தினங்கோடி நமஸ்காரங்கள்பண்ணித்
தேவாதிதேவ சகாயனென்றேயென்னை (வரு)

சரணங்கள்.

உம்மைப்போலபுருஷாரிங் கெனக்கொருவருமில்லையோ
மனதுண்டோயில்லையோவதனை யென்னகுகநதுசொல்லையோ
பொன்னையெனக்குள்ள கடனுககளி துப்போனுலென்னதொல்லை
போகுமிப்போகஞசெய்துவைகத குழுனகருமபொருததமா
மன்னவனென்றுனனை மையாககொள்வாரிலலைதிலையே
வழிமறித்தேமடியைப் பிடிப்பாரில்லை
யென்னசொன்னாலுமுன் மனதிரங்கிலை
யெனக்கிங்கிருப்பதுவோ ராயிரந்தொல்லை (வரு)

முன்னளந்திட்டநாழியினிலளந்து பின்னுமளப்பதோடா-சொல்லு
மோகனக்கல்லென்றுமபளுங்கிவரினால ரெண்டாய்முறியுமடா
நன்னயக்காரனெனறவெனசொல்மாறினால் நாணயமபோகுமடாவினி
நாளுக்குநாள்முழுச்சந்திரனானாலும னைறாய்க்குறையுமடா
பன்னப்பன்னப்பழம் கனைசுபடிக்கிறாய்
பட்சமவள்மீதிற் கொண்டுதுடிக்கிறாய்
இன்னம்வீணாய்மனப் பாலேன்குடிக்கிறாய்
இருக்குமிஷ்டத்தை யேண்டாகெடுக்கிறாய்(வரு)

பூனைக்கட்டுநதோழுந்தன்னில்வந்து மதயானையைக்கட்டுநீரோதாகம்
புசிக்கக்கிடைவகையதிரதே பொறகிணைரொனறுவெட்டிநீரோ
முன்பரவசஞ்சொன்னபடிநடந்தவனைப் பண்பாய்கிட்டி
வானவர்கள்புகழ் வள்ளிமணவாளனே
வாணனெனப்பெயர் கொண்டகுணாளனே
தேனுலவுஞ்சீர் கடம்பணிதோளனே
ஸ்ரீசுப்பராமனுக் குதவுந்தயாளனே(வரு)

௨௨-பதம், இ-ம்-தோடி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மோகப்பகட்டுக்காரி-மோகவலைக்குட்சிக்கி
முன்னாளிருந்தபிரீதிமறந்தீரோ

அநுபல்லவி.

ஜெகம்பணிந்திடும்வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
சித்தந்தெரியாமலெந்தன் சித்தத்தைக்கொடுத்தேன்சாமி(மோ)

சரணங்கள்.

நானிப்போதவளுக்குச் சரியா-முன்
நாளையில்வேணடியிருந்தது முறியா
ஏனுமக்கிந்தமகிடசி நிலையா-உமக்
கிருக்கத்தெரிந்தசந்தேக மலையா
வானவருலகின்வாழ லவென்றெண்ணி
வீணிலெங்கோருமவள்வீட்டில் வீற்றிருக்கின்றீர்
காணுவதோவரிதாச்சு காணியாட்சியவளாட்சி
எனந்தனுக்கினிவீண்பேச்சு யிருந்ததயவெல்லாம்போச்சு(மோ)

என்னைவிடவுமக்கவ ளழகா-நீர்
யென்னையகங்கண்டுகொண்டீர் முருகா
என்னோமுனென்னாநினைக் தருக-நீ
நிப்படியுமவிடலாமோ முருகா
மன்னவனேயுனக்குநா னென்னகுறைசெய்தேனவிநோ
யன்னீதஞ்செய்கிறீரே கன்னிவதைபொல்லாதலவோ
சொன்னசொல்லைதப்பிவிட்டுச் சூதுக்காரியெனறசொலவி
யுன்னிடமனதுவைகெட்டு யென்னைகட்டாறறிலவிட்டு(என்)

சந்திரமயிலேமல்வருமெ வேலா-பதன்
சுப்பராமன்தமிழ்க்கனு கூலா
சந்திரவதனவள்ளி வேலா-சாமி
சகலபுவனபரி பாலா
யுந்தனதுயிதய மிரதவீதமாகுமென்று
யெநதனுககுதெரிந்கா லேனைக்தூவுனைச்சேருவேனோ
கந்தரேசதிப்பாலைன்று காமதனுரேகயினைபோகாது
வஞ்சகந்தான்மறவாது வநதாலுமனமவொவ்வாது(என்)

௨௧-பதம், இ-ம்-ஆகிரி, தாளம்-ஆதி.

பலலவி.

இந்தைவாடுதேயுனை-நினைநதுநினைநது
இநதைவாடுதே

அநுபல்லவி.

இநதைவாடுதுந்தன் சந்திரவதனநேடி.
யநதரநதனினைநது வாடுமகொடியதுபோற(இந்)

சரணங்கள்.

கொடிப்பொழுதுகோதோறுது ருமுயுகமாக
விடியவிடியுமட்டும விழிசதிருந்தும்
வடவாக்கினியோபெருமை வாடைக்கலைவீச
கடலிறறுரும்பதுபோல மிடனுககுளேனதரேகம்
கனிவலபொடவே கவலைவாதுசேரவே
யுடன்பெருமூச்செறிந்து மையபெநிககாணவே
படியிலெனைவிதித்த பாவிதெய்வததைகொந்து
தடித்துத்தாமரையிலைத் தண்ணீர்போற்றவித்தேனந்தன் (இந்

பன்னீர்வெந்நீரைப்போற் பற்றறுநீமாகச்
சன்னதந்தந்தலைசுற்றி யாட்டியறுமகலாமல்
வர்ணக்குயிலகூவ பாருதன்கணைதாவ
வன்னமுமசூந்தாமற சொன்னதுமபொருந்த
வாசையாகவேகூடி நேசமுடனேவாடி
இந்நேரம்மன்மதனை கணைத்தொடுத்தெய்யவே
சன்னதமதிந்திர்தச் சமயததில்வாராவிட்டால்
யென்னசெய்வேன்காட்டி விணைப்பிரிந்தமான்போல (இங்)

மலரணைமேலிருவரும் கூடியொருமையாய்
நிலையாதேகொக்கோகக நிலையதனையறிந்தும்
பலபலவிதமாகப் பரிமளகஸ்தூரி
சலவைப்பொடியைப்பூசி பலவைத்துயிலாகவிசி
கருணைவகையறிந்து சாதுவகைபுரிந்து
கனிவாயிதழமுதருந்து தனதாய்முறையைக்கொண்டு
நலஞ்சேர்சுப்பராம னயாறுமயக்குமுகமனை
நாடியுபிணங்காத வலாதானமிகவியலிடு (இங)

௨௪-பதம், இ-ம்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கையினிலரொக்கப்பணமும்கேளடி-கடன்சொல்லவர்தாற்
கதனைச்சாற்றிநதாளைப்போடடி.

அநுபல்லவி.

ஜயலக்ஷ்மீகம்ப ஜாதித்தொழிலயித்தை
தாய்க்கிழவிகேசவனைக் கேட்டுக்கோ
ஐயனென்றுமிலனைய வப்பனென்றுமென்னை (கை)

சரணங்கள்.

மருதளாசலவுக்கோணைக்குப்பொன்கேட்டுக்கோ பாக்குவெற்றிலை
வாங்கிக்கின்னவோணைக்குப்பொன்கேட்டுக்கோ
மிஞ்சிபீலிக்குவொன்பதுபொன்கேட்டுக்கோ பட்டுபட்டாவளி
வேண்டுமென்றேயென்பதுபொன்கேட்டுக்கோ
வாக்கொற்றவர்நூறுபொன் தேடித்தருவாராகில்
யோகத்துடனேயேவிப் போகச்சொல்லடிமானே (கை)

வருதவன்பின்னும்வந்தானென வெறணணிக்கோபணங்கொடாவிட்டால்
வஞ்சிகல்லாய்க்காலைமுடக்கிப் பிணனிக்கோ
எந்தவழக்குவந்தாலும் பயமில்லை
இதுதொழிலுக்குஞ் சூதுதானுமில்லை
இறைக்கொருநூறுபொன் னெண்ணித்தருவாராகில்
நன்றுற்றவனிஷ்டமபோல நடந்துக்கொள்ளடிமானே (கை)

பண்ணுவதாரம்பசாதிக்கென்ன வஞ்சமாபாவிபொருமொந்தை
பாழிலைக்குந்தண்ணீர்க்குததானென்ன பஞ்சமா
இணைஸ்தனங்கள் வயற்றில்விழுந்தபின்
எண்ணினவர்பின்பு யாவரோசொலமின்னே
பண்ணலவுஞ்சுப்ப ராமன்பதத்திற்குப்
பாவிதிதிமெவடிவேலனே சிலத்தவர்துதிசிலனே (கை)

உநி-பதம், இ-ம்-அடாணா, தாளப்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே-சாமிநீரிப்போ
வருகாதிருநதாலென்செய்வேன்

அநுபல்லவி.

வையகம்வேளனே மூத்துகுமரேசனே
மாதுகுறவள்ளி மகிழுஞ்சுகநீசனே

சரணங்கள்.

மாரன்மலர்க்கணையென்மேற் றூவுதே
மாங்குயில்களுங் கூடிக்கூவுதே
பாரமாகுமென்றனம் விம்முதே
பாவிமதியுந்தணலாய்த் தூவுதே
கார்வளையுங்கலையுஞ் சோருதே
கங்குலொருவிதமாய் நேருதே
சீறுர்சக்கிரவாகமுஞ் சேருதே
தெரிவையெனக்குமோக மீறுதே
பஞ்சணைமீதில்வினை யாடி
பத்தன்சுப்பராமன்பதம் பாடி
ரஞ்சிதமாகுநீரென்னைக் கூடி
கெஞ்சுதினமாகுதேயென்ன மோடி (மை)

௨௯-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மானேயிவ்வேளையினை மருவாவிடிற்சகியேன்
வாராயெனதுகண்ணே

அநுபல்லவி.

தேனூர்மொழிக்குயிலே தெய்வலோகத்தமுதே
சித்தமெலியமன் மதப்பயல்வாட்டுறான்
இதழ்சண்பகமந்தார மிகவெறியும்வனத்தை(மா)

சரணங்கள்.

இந்திரநீலமோசேலோ விருபுருவத்தடியி
லிலகுப்விழிகள்வகை யாதடி
மந்திரகிரிபோற்றோன்று முலைமேலொளிதர
மன்னுங்கொவ்வைக்கனியோ வோதடி
சந்திரவதனமோடி சமயமிதல்லவாடி
தக்கவர்நடத்தும் கொக்கோகவித்தையின்படி
சாரடிமையல் தீரடியெனது(மா)

காதல்கொண்டேனுனது கனிவாயமுதருந்தக்
கருணைசெய்வாயடிமை தேகியே
மாதரொனுமின்களுன் மதியனையபொற்பாவாய்
வையமீதுண்டோவுன்போற் போகியே
போதாருந்தியைநாவாற் புளகித்திடவேநீவி
போற்கலசமுகமெ மழுந்ததழுவமுகம்
பாரடிமையல் தீரடிஎனது(மா)

இன்னமுதேசியாட்டி யெனக்கிசைந்தகண்ணாட்டி
யின்னந்தயவில்லையோ கூறடி
பொன்னேபருவமதிற் புணர்ந்தாலல்லவோசுகம்
பொற்கொடியேமனது தேறடி
தன்னந்தனியாய்காவிற் றயங்குவதென்னேபேவி
சந்ததம்பணிசுப்ப ராமன்தமிழுக்கருள்
சண்முகனெனச் சாற்றுவேனொளைமட(மா)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,

சுப்பராமஐயர்பதம்.

உஎ-பதம், இ-ம்-உசேனி, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நேக்கந்திநேரத்திலே நீராடுங்கரைதனிலே
தெரிகவியுடமைசாடைகாட்டி யழைத்தவளாரையா

அநுபல்லவி.

நேத்திராமயிலேறுங்கந்தா நீவளருமெழிற்முழியாய்
நிற்கமயிலிலேசொக்கயிலேபக்கதனிலிருந்தேன்சாமி (நேத்தர)

சரணங்கள்.

பச்சிளந்தேமற்படர்ந்த மின்னம்போலஸ்தனமும்
பவளவாயுங்கருங்குழலுங் காடமிடைமனமும்
இச்சகததிற்காமினைந்த லட்சணகையைபோலபெண்கள்
இந்திரலோகம்பையின் மெச்சுதவுலகரிவையேசாமி (நே)

நூக்காளிலென்னிடத்திற் சொந்தம்போலவந்து
மூகத்துமுத்தாய்சரசமாடி மோகமதைத்தந்து
மன்னவாயுன்னினைவுகொண்டு வண்ணங்கண்டொருநாகமுண்டு
வாருமையாவென்றுரையே நீருமையாவென்கவலை (நே)

பின்னைமதியுடையபெண்கள் பேதமையைக்கண்டு
பேசுலகிலாட்கொள்ளுவார் புருஷரிதுவுண்டு
வெள்ளுதமிழ்சுப்பராமன் செய்பதத்துக்கருளுஞ்
திருவிடையோயினிசகியேன் சேவலங்கொடியுடையோய் (நே)

உஅ-பதம், இ-ம்-பிலஹரி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டேனென்றுசொல்லடி என்சுவாமியைக்கண்டு
கண்டுவினையண்டினவ னிரண்டாயிரந்திரட்சாகர்

அநுபல்லவி.

என்றைக்குமொருநாளையிற்கண்ட சீர்பாலனைப்ரமை
கொண்டுவருதினைபடு வண்டையிலேயிருந்தவ
ரெண்டுமோதமாகவிங்கு வண்டாமலேயிருக்கின்ற
மண்டலம்புகழு முத்தண்டவடிவேலவற்கு (தெ)

சரணங்கள்.

எப்போவருவாரென்னநான் முப்பழமும்பாலுகதேடி
சப்ரமஞ்சமீதின்வைத்து சுப்பிரமணியதேவயென்றுந்
தப்பாமலவர்சிந்தையை யெப்போதுமறந்திருக்கத்
தப்பிதமோவொன்றுமில்லை யிப்போதுமறந்திருக்க (தெ)

நெஞ்சிலிரமில்லாத பஞ்சமாபாவிமன்மதன்
பஞ்சபாணங்களாலென்னைக் கெஞ்சகெஞ்சவதைக்கிறான்
அஞ்சாமற்பேசுநீயின்னங் கொஞ்சநாழிவாராவிடில்
வஞ்சியின்க்ஷேமமென்சாமி பஞ்சுபடுபாடாமென்றுந் (தெ)

சித்தம்வைத்தேயொருமையாய் நித்தியமெனைச்சுகித்தோர்
சித்திரையிற்கண்டசொற்பனமபோ லாச்சுதன்றேவுந்தன்
புததிமோசமாச்சுதிங்கொ ருத்தரைநொந்ததென்ன
பத்தன்சுப்பிராமன்போற்று முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு (தெ)

உகூ, பதம்-இ-ம-கல்யாணி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அழைத்துவாராய் சகியே

அநுபல்லவி.

ஆதிமூலப்பொரு ளானசர்வேசனைக்
கோதிலாதகை வாழ்முருகேசனை (அ)

சரணங்கள்.

தீரழைக்குங்கடப்பமலர் தாரமுகனைபுல்லி
தாராளமாயென்னுரை தண்போலேநீசொல்லி
இழைக்குமாரனென்னுமோ ரினிமைதங்கியவில்லி
எய்யுமலர்ககணையா லுய்யமுடியாவல்லி

இதங்கொண்டுதழுவவன்பினொடுபல விதந்தங்குசுரவிந்தையது
செய்யயிருவருமொருமனதாகவேயிணைசந்து மருவவிழுதருணமா
(மெனமொழிந்து)

மாசிலாநற்பர காசநீடுசப்பரமஞ்ச
வாங்குமுத்துப் பந்தலுநாட்டிய
புயவகுசித்ரக கர்தவர்பூட்டிய (அ)

மண்ணுடனத்தையும் விலைகொளத்தக்கநிலை
கண்ணாடிகள்சித்ரப் படங்கள்மிகக்குலவி
மலர்மெத்தையின்மிசைச் சலவைச்சல்லாவிரித்து
பலவுச்சிதமிதி களபப்பன்னீர்தெளித்து

வாசமாலை விலாசகீடியே
தேசுலாவு மூலாசமேதரு
வளமிகுந்தரதி மாரனுமதிசயிக்க (அ)

யஞ்சகச்சாயவற்கவகைகளுந்த.

கொஞ்சிக்கொச்சுவெள்ளிலைக் கொழுந்தின்சுருள்மடிக்க
கூடிப்பலவீலைகள் குறைவில்லாமலமுடிக்க
வஞ்சியேசுப்பராமன் வாழ்த்துந்துதிக்குகந்த
வானவர்போற்றுஞ்செங் தேனையுககணமெத்த
வகையெதுவோவதை ராமதைக்கூடியே
ஜகமுழுதெங்கணு மோடித்தேடியே (அ)

௩௰-பதம், இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-அடதாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

அடிக்கடிக்கைசையைப்பிடிக்கிறு ரிவாரடிசகியே
இவராரடிசகியே

அநுபல்லவி.

செடிக்குள்ளேயொளித் தாலுமவிடேனென்று
திடத்துடனெதிர் மடக்கிமடக்கித்
துடுக்குகளப தொடுக்கிறுர்மனஞ்
சோதிப்பதுபோலேரி யாசத்துடன்வாதிட்டேனே (அடி)

சரணங்கள்.

தெந்தனமாயிவ ரெந்தனைத்தொட்டுத்
தீண்டவுந்தன் தகுமோ-அங்
கேந்தவிதங்களசெய் தாலுமதற்கிணங்
கென்னுளநதான் புகுமோ
மந்திரத்தில்மாங கனியும்விழுமோ-வா
மாட்டேனென்றால்விட மாட்டேனென்றயெந்தன்
முந்தானையைப்பிடித் திழுக்கவுமிவ்
வெப்படிதொடவோக்குமோவதுசெப்படியிதற்கெப்படியடி ()

சம்மதியாபெண்களைத் தொடர்வது
தான்புருஷத் தலமோ-மன
ரமமியமில்லாவகை செயதநுவே-நல்ல
ராஜருகசென்ன கனமோ
இமமலர்ச்சோலையி லென்னவருத்தமோ
வேந்தனென்னையறிந்தாலாகுந் திருத்தமோ
நமமையெவர்மதிப் பாரடியூரினில்
நாடிசசெல்வேனிவ்வகை தேடிககொள்வார்பெரும்பகை (அ)

விருப்பமுளளவ ரவர்கண்ட
வேளையிற் கூடாளோ-காலங்
கருப்பிணிச்சுகந் தேடுமோமற்றக்
காரியந் தேடாளோ
இருப்புத்தூணைச்செல் லரிகுமோ-நரி
யெதிர்த்துச்சிஙகத்தை கெலிக்குமோகட்டை
நெருப்பையுநதேனி மொயத்திடுமோவநதி
நேரத்தினில்மோசத்தொழி லார்செய்பவர்பாரிப்படி (அ)

௬௪-பதம், இ-ம்-சாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

இதைவிடயின்னம்வே றேவேண்டுமோசாட்சிஒன்றுபோதும்
மிலலேபிலலேயென்றுகோடிபரவச மெடுத்துரைக்கிறீரபோம்

அநுபல்லவி.

பகிதழ்வேளூர்முத் தையனேயந்த
வஞ்சியுடனேகூடிக் கொஞ்சியணைர்திட்ட
மைமகுறியுமஞ்சள் வாடையுஞ்சொல்லுவதே (இ)

சரணங்கள்.

எத்தனைசொன்னாலும் மென்செவிககுமோராது
வென்னத்துக்குவீண் பேசுசு-அவ
னின்னேரமெஙகெங்கே தேடுவாளோபாவ
மெழுந்திருமநேர மூரச்சு

புத்தியில்லாதவள் போலநீரெண்ணுகிறீர்
போதிக்கிறீர்மெய்போற் சாதிக்கிறீரந்த
வித்தைதொழிலெல்லாம் சட்டிவையுமுந்தன்
மீதுநேசம்பட்ட போதேதெரியாதோ (இதை)

நன்னயப்பேச்செலாங் கண்டதுதானிந்த
நடப்பினிலேயின்பந் தருமோவென்னமோ
னாட்டமதேனினி யாகிலுமுனாசை
நாயகியைப்போலே வருமோ
வர்ணமயில் முருகேசரே சாதிக்கிறீர்வீணாக
வாதிக்குறீர்மெய்போற் சாதிக்கிறீர்தேவா
மனமதவேடங்கொண டக்குநீராடிய
மகத்துவமல்லாமுன் முகத்திற்றேனுதே (இதை)

ஐயமாகச்சொலலு வார்களேமுகக்குறி
வாய்ந்திடுங்குங்கும மேதே நலல
தாகட்டுங்கண்ணாடியைப் பாருங்கன்னத
தடையாளமொன்று போதாதோ
கையிற்றிருட்டிருக்க உநதன்சிதநெலாங்
காட்டுகிறீர்மெய்யோ னாட்டுகிறீர்நல்ல
சையோகவேளை தப்பிப் போமபோமலோலரே
சந்ததஞ்சுப்ப ராமனாறுதிவேலரே (இதை)

௬உ-இ-ம்-நீலாம்புரிதானம்-அடதாளம்சாட்பு.

பல்லவி

காதலெனக்குத்தந்த-கண்ணாளனை யெனன
கைவசப்படுத்திகொணடாளோ

அநுபல்லவி.

மாதர்பணியும்ஸ்ரீ மைந்தீநாதனை பெற்ற
வாலைக்குமாரனின்னம் வரக்காணலையயாமல் (காத)

சரணங்கள்.

சோலைக்கருங்குயிற் கூவபராவிச்
சோமனுந்தணலாகத் தூவ
தேடுமன்மதன்கணை பேச்வய்வயம்

வேங்கைபோல்போல் மாருதந் தாவ
பாலன்னகைசாகனகம் நோவ-யான்
பரதவிக்கிறேன்பகல் ராவாய்
பாலப்பருவாதனனி விணைப்பிரியவைத்தும்
பாதகியாரோ மயக்கிமருந்தையிட்டாள் (கா)

அரைக்கணமென்னையே நாடி-யவ
னரைக்கணஞ்செய்குவான் மோடி
அரைக்கணமென்னைகொண் டாடி-யவ
னரைக்கணமவர்ணிப்பான் பாடி
அரைக்கணமென்னைவா தாடி-யவ
னரைக்கணமென்னைமுத் தாடி
இருவருமிப்படி யினியாபாலுமநீருமபோ
விருந்தநேசமெல்லா மறக்கவைத்தபாவி (கா)

பனீரொன்னீறுபோ லாச்சே-யுலகிற்
பார்த்தபேர்நகைத்திட லாச்சு
அன்னைசொன்னசொல்னிஜ மாச்சே-யென்று
மாராதபெருந்துய ராச்சே
இன்னேரந்தலைகுனிய லாச்சே-பாவி
யிப்படியுமென்செனம மாச்சே
தன்யன்சுப்பராமன் தமிழுக்குகவுமவேலன்
சர்வலோகமுய்ய சாயுச்சியமீவான்வெய்ய (கா)

கஉ-பதம்-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

என்செய்வேனநீ-யுரையேனெழின் மயிலைநாதன்
பிணங்கவில்லைகொஞ்சமேனு மேதுமயந்தெரியேன்

அநுபல்லவி.

கன்மனதனோனென்றுமுன்னங் கண்டதுணடோவின்னங்
கருதுவேனேவவருறவைக் காமினிமேலடியேசகியே (என்)

சரணங்கள்.

வஞ்சியோநான்பஞ்சணையிற் றஞ்சமெனநாடி
மருவவென்றேகால்வருடி வணங்கினேனூர்கூடி
கருசையுண்டோடி ஞதவினு னெஞ்சிரக்கமற்யேன
கெஞ்சியேவேனுவஞ்சலித்தத மிஞ்சினவன்றனைசகியே (என்)

முகதந்தருவாயெனவே மோகமதாய்ப்தல்லி
முப்பழத்தோடமுகருந்த முன்னமனைவத்துச்சொல்லி
சித்திரமிரங்காமையிறூற் சேர்ந்துமெலலவனைந்தேன்
பித்தனைப்போற்பேசினாலு மெத்தனையோவடிசகியே என்
பாடவகாணமுதலாம பகருவகைகளதெரிந்தே
பலபலவாலிங்கனமும பரிவுடனேபுரிந்தே
ளுடவர்தந்திகளொன்றே வகத்திலுன்னவெனனைத்
தாடனமுருசெய்திலேனே பேடியோடிவடிசகியே (என்)
பங்கமன்றேயிவனுக கென்னபக்கலிலோர்மங்கை
பருத்தசடைமுடியினி லென்பட்சமுடன்கங்கை
அங்கமரையானவனே வனுவசுப்பராமனேத்துங்
திங்களொளுஞ்சங்கரன்போ லெங்குங்கண்டதில்லிசகியே

எனசெய்வேனேடீ

௬௰-பதம்-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி,

அரைக்கண்ணுடையானென்றே யார்க்குந்தெரியாதே
வனுக்கிறாய்வாயைமூட்டி

அநுபல்லவி.

தரைப்புகழுமருனை தனுவுரைவோரேசனை
தந்திமுகனைச்சேயால் தந்தபாலீசனை (அரை)

சரணங்கள்.

முக்கண்படைத்தோனென்னமுரைமை யென்முன்செல்லாது
முனிந்துரைதந்தகமிழினில் முத்தமதிறசெல்லாது
தக்கன்மகட்குதனிற றந்தானெண்ணரைக்கண்ணை
தப்போயிதுவுழமைசொல தானினிவிளக்கைகணனை (அரை)

கருத்தாயோதவந்தாய்முன் கண்ணப்பனெச்சிலுண்டு
கவரவமாயவர்க்கோர் கண்ணணித்ததுமுண்டு
வுரித்தரமுந்தனைப்பார்க்க வுள்ளதரைக்கண்தானே
வுச்சிதவார்த்தையெல்லா மொடுங்கியதோசெந்தேனே (அரை)

எத்தாய்முப்பரத்தைகயி யெரியச்செய்தாய்நகைத்து
இருவருமொருவனையா யென்செயகிவீபதைத்து
பதிசெய்சுப்ராமன் மணியுஞ்செஞ்சடையானை
பரிக்குமவழியில்லாத பருத்தவெண்விடையானை (அரை)

௩௫-பதம்-ரா-ம்-சாவேரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உனக்கேனிந்தபதட்டம்-இக்
கொருகாற்செல்லுமோவவனிஷ்டம்

அநுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானந் தரணியெங்குந்தூற்றினன்
சன்யாசிகீர்சொல்ல சமுசாரியோநானல்ல

சரணங்கள்.

ஆனையைப்பூனையெல்லப் போமோஉன்றுமல்
ஆரற்றுவதாற்காரிய மாமோ
பானையிற்படியோட்ட லாமோ-வீணை
பதற்றுவதாற்காரிய மாமோ
கானில்மேவும்பனைக் காட்டுநரிசகுட்டி
கலகுவதனின்சல சலப்பொட்டி (உனக்)
சிந்தையேனிதென்ன கோலஆசற்றேனுஞ்
செல்லாடுதன்னிடமவள் ஜாலம
முந்திநானென்றவட்கிஞ் ஞாலந்-தன்னில்
மூளைத்ததென்னமோகேடு சாவம்
பந்திவிசாரித்திடுவாள் பட்சமிருக்கியென்குறை
பையரவணிந்தவன் னையனேயெனக்காதை (உனக்)
காதலுக்கினியவென்கண் ணாளாவொளிருங்
கானக்குறவள்ளிமணா வாளா
தர்வழிப்பூங்கடம்பணி தோளா-பண்டோர்
தையலுக்குதவிய தயாளா
ஓதுஞ்சுப்பராமன் தமிழுக்குதவிஞ்சீலா
புமுமிரவறம்மரவு மொளிர்வடிவேலா (உனக்)

௩௬-பதம்-ரா-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அவளிவளென்றேவீணு-யானமட்டுமபேசுகிறாய்
அறிவேனடியுன்றெண்மையை

அநுபல்லவி.

தலைமுயர்ந்தபணி மயிலைவாழ்பாலீசன்
றாகமெகற்வமோவாது மெந்தவிதத்தாலெனை (அவ)

சரணங்கள

யெவரென்னவினைசசொனனு ரிழுக்காம்வலியசண்டை
யோதுவரவர மெழுமபுகேபெருமதொண்டை
அவலசாகவிட்டுற யிடிததபழககைதபோ
லஞ்சாமற்கொஞ்சமேனும்மகக்கொண டெணணிப்பாராமல(அவ)

கலையுள்ளவரைச்சும் வசைத்தேயுடலெடுத்தாய்
வலப்புகொடேதிரிந் வருபவனைவிடுத்தாய
எயதவனைவிடுதது அமபைநொநததுபோல
யிளபபக்கண்டுசெரிண்டாயே யேணடிவாயைமூடாமல்(அம)

௩௩-பதம்-இ-ம-காமபோதிதாளம-அடதாளம.

பல்லவி.

நேத்திராத்ரிபோன-பெண்வீடுயிதுவெலல
நிலவரமாகவுற்றுப்பாரும

அநுபல்லவி.

பூக்கிருககுஞ்சோலைசூள் கழுக்குன்றந்தன்னிலமேவும
புனனியயேநந்தக் கன்னியுமானலல (நே)

சரணங்கள்.

இருட்டுவேளையிலேநீர் திருட்டுத்தனமாய்செலலுங்
திருட்டெலலாமவெளியாச்சு மிரட்டாதேயுமபோய்சுவாமி
திருட்டுப்பாலுஞ்சீனிற் தேனுமபாகுமகர ணடும
பிரட்டிவாயிலூட்டிய பெணவீடந்தவீதியிலே (நே)

பஞசணையிலேயக்த வஞ்சியுநீருமகூடிக
கொஞ்சியிதழ்கடித்த குறியிருசகுதேபாருப்
மிஞ்சிசன்னதமேறி வீதிகப்பிவீதியில
அஞ்சுஸவாய்திரந்து கெஞ்சிகெஞசியேசுமிநீர (நே)

பாதியிரவில்வந்து வாதுகளேன்செய்கிறீர்
நீதியோவுமக்கிது வேதகிரிவாசரே
காதுக்கின்பங்கருடஞ் சூதெல்லாமோதுகிறீர்
ஓதுஞ்சுப்பராமனுக் குகந்தருளுமீசரே (சே)

௩௮-பதம், இ-ம்-சுருட்டி, தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

இதற்கோநான்பெண்பிறந்தேனோ-இன்னம்
என்சாமிவரக்காணனே

அநுபல்லவி

ஆதரிக்குமெந்த னழகுதுரையையெந்தப்
பாதகிகைவசப் படுத்திக்கொண்டாளோவையோ (இத)

சரணங்கள்.

கட்டிக்கரும்பையென்றன் கையில்வைத்திருந்திப்போ
கைநழுகிவிடுத்தே கலங்குகின்றேனே
மட்டில்லாவாசைகொண்டு மருகச்சமயமதி
மாரனென்றேமிகான மனமகிழ்ந்திருந்தேனே (இத)

காலக்காலமாயிருந்த கண்ணுளனதுமனதிற்
கருதாமற்போனதாற் கலங்குதெனதுநெஞ்சம்
கோலகிறக்கிளியை வளர்த்துப்பூனைவாயினிற்
கொடுத்தாற்போற்பாவிகையிற் கொடுத்துத்திகைக்கலானேன் (இத)

ஆடுமயிலமேல்வரு மழகனைக்காண்பேனோ
ஆகிநாட்போலமகிழ் பூண்பேனோ
பாடிப்பரவுஞ்சுப்ப ராமன்பதத்துக்கருள்
பண்ணவனைப்பிரிந்துமண்ணின்மீ தும்வாழ்வேனோ (இத)

௩௯-பதம், இ-ம்-சங்கராபரணம், தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வேசையொருவர்மீதில் பாசம்வைக்கலாமோடி
காசைக்கொடுத்தவனே கணவன்

அநுபல்லவி.

தேசாதிபதியென்று ராஜகோபாலன்மே
லாசைமனதிலெண்ணி மோசம்போகலாமோடி

சரணங்கள்.

சித்தங்களையாமது | கீர்த்திச்சொல்கிறபேரை
திருடரென்றல்லவோ | தெரிந்துக்கொள்ளவேணும்
சிரதையாய்மையல்மீறி | வருகிறவர்தலையை
தடவியவர்தேடும் | தனத்தைப்பறிக்கவேணும்(வே
ஞாலமீதினிலே | நாளையென்றேநமக்கு
நயவஞ்சகமாய்ச்சொல்வார் | நம்பப்போகாதுமானே
காலமிதுவோகலி | காலமென்றேநினைந்து
காற்றுள்ளபோதெல்லாம் | தூற்றிக்கொள்ளவேணும்(வே)
காமன்கலைபடித்துக் | கலவிசெய்பவன்றன்னை
கண்மயனென்றவன்பாலிற் | கருத்துவைக்கப்போகாது
நாமொருவர்செய்சூதாலே | மாறலாமோடி
நம்பினோற்செமபொன்முக | நாமிங்கறிவதேது(வே)

சம-பதம், இ-ம-கல்யாணி, அடதாளம்,

பல்லவி.

வருவதானாலவரை வரச்சொல்லுநானங்கே
வரக்கூடாதடி மானே

அநுபல்லவி

சிருமணியிழைத்தொளிர் | செய்கதிரவேலேந்தும்
குன்றைக்குடிக்குமார | னின்றைக்குகென்வளவுக்கு(வரு)

சரணங்கள்

கொண்டகணவன்செய்யும் | தண்டனைகள்பொல்லாது
குடிப்பெண்களதற்கஞ்சி | நடக்கவேணுமல்லாது
'ஜண்டரீகபுத்தி | கொண்டாலதுசெல்லாது
சொல்லுவோர் | மொழியில்லாது (வரு)
ஜண்டியாய்ச்செல்கிறோ | மென்றுமனங்கோணாமல்
வண்டுலவுந்தேன்மலர் | வாடைமிகப்பூணாமல்
மையிருளினிலய | லார்கள்கண்ணிற்காணாமல்
வந்தாலிஷ்டமபோல்மகிழ்ந் | திருக்கலாமெனச்சொல்லி(வரு)
'ஆசையோகணக்குக | னில்லாமற்பெருகுது
வானதாகட்டுமென்றால் | நெஞ்சமுருகுது
'ராஜவீதியில்பத்திர | காளியொன்றிருக்குது
நடுவேவந்து | தடுக்குது(வரு)

மாசில்லாதவென்னைப் பேசும்பன்னிரண்டு
மணிவேலையிற்றனியா வுறங்குஞ்சமயங்கண்டு
வீசுஞ்சூரியப்படையும் விளங்குமிடையிற்பூண்டு
விஞ்சைமந்திரஞ்சொல்லி வேஷமாறுடிக்கொண்டு (வரு)
கன்னியரிருவர்கள் களிப்புறும்நேயனே
கனகமால்வரைமகள் கலசப்பாலுண்வாயனே
பன்னுங்கலசமுனி பரவிப்புகழ்தூயனே
புகருமகி வுபாயனே (வரு)
என்னுருயிர்த்துணையா யிருக்குமயிர்தவல்லி
யிட்சணம்பால்மாறும லெழிற்குன்றைக்குடிபுல்லி
என்னசொன்னுளென்றவ ரேதேனுமூனைக்கெல்லி
யிழுத்தாலும்பேச்சையவற் கிதவுவார்த்தைகள்சொல்லி (வரு)

௬௧-பதம், இ-ம்-சாரங்கம், அடதாளம்.

பல்லவி.

கையிற்பணமில்லாமற் கலவிசெய்யவந்தீரோ
கடனுறெலழுந்திருஞ் சாமி

அநுபல்லவி.

ஐயரேதென்பழனி யமருக்குமரேசா
அம்மான்மகளானுலும் சும்மாய்வரப்போராளோ (கை)

சரணங்கள்.

ஆசையிருந்தாலென்ன காசைவிடவும்போமோ
வழகுமாப்பிள்ளையானுல் வளவுக்குச்செல்லலாமோ
வேசைக்குக்காசில்லாமல் வேறேபிரியமுண்டோ
வீணாய்வந்தானீரெங்கள் வீட்டுகிழவிவைவாள் (கை)
தெந்தினப்பாட்டுப்பாடி திருநாமமிடவந்தீர்
இழித்துச்சிரித்துமெள்ளப் பசப்பிக்கைப்போடவந்தீர்
ருககதிறுசாரத்திலென் மனதைமயங்குகிறீர்
ஆரியக்கூத்தாடினுலுங் காரியத்தைவிடலாமோ (கை)

௬௨-பதம், இ-ப்-அடாணு, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அறிவேனறிவேனடா சாமி-உந்த
னசைப்புமிருகைவீசைப்பும் பசப்பும்

அநுபல்லவி.

அறிஞர்களேத்தும் வேளூர்தனில்மேவிய
வையனேமெய்யனே பனிருகையனே (அறி)

சரணங்கள்.

வேண்டியபொருளைக் கொடுத்துக்கொடுத்து
வெருவாயுன்மனஞ் சலித்துசலித்து
வெறுத்தவர்போல பிகுவுகள்செய்கிறாய்துரையே
யேண்டியேண்டியென் றேசுநீர்பேசுநீர்
ஏதுக்கோவென்னுடன் வாதுகள்செய்கிறீர்
ஏதுக்குவஞ்சவா ளென்றெண்ணிப்பாராதீர்
இருந்துமும்மிட கருத்தைமெத்தவும் (அறி)
கடைக்கண்ணாலெனை மிரட்டிமிரட்டி
கருணையுள்ளோர்போலப் படித்துப்படித்து
கதையெடுத்தோதுமுன றொழில்வகையெல்லாந்தெரியும்
விடையுயர்த்தவன் தந்தைமுத்தையனே
வீணுக்குழைப்பாளென் றெண்ணிமயங்காதே
விந்தைகடம்பபுரி சுந்தரமயின்மேல்
வெடிக்கையாய்வரும் வாடிக்கைகள்மெத்த (அறி)
வேசைக்குங்காசுக்குந் தொந்தமதல்லவோ
மேதகிராதுனக்குச் சொந்தமதல்லவோ
வீணைசெகொண்டின்றுளென்ன பலன்கண்டேன்சாமி
பாசமதாமசுப்ப ராமன்செந்தமிழைப்
பாடுமென்னுடனே கூடுமும்முடைய
ஆசைவார்த்தைகேட்டு மோசம்போனேன்மிக
வன்னாட்சொன்னமொழி வினாளுள்வரைக்காணேன் (அறி)

௩௩-பதம், இ-ம்-கேதாரகௌளம், சாபுதாளம்.

பல்லவி.

அஞ்சுகமேயென்னுசைக்கண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானே கண்ணாளனை
யழைத்துவாடிமானே

அநுபல்லவி.

கஞ்சமலர்த்தடஞ்சூழ் கச்சிநகரில்வாழுங்
கருணாகடாட்சனெங்கள் கரிகிரிவரதனை

சரணங்கள்.

மாங்குயில்கூவுது மருவலேதாவுது
பாங்கியேமன்மதப் பயல்கணைமீறுது
திங்கள்சுடுகையாலென் னங்கமெல்லாம்நோகுது
தேமற்படார்ந்தகொங்கை விம்மிமையல்மீறுது (அ)

சிந்தையிற்றுயர்மிக மிகுந்துவருகுது
சித்தசன்கணையாற்காம லாகிரிபெருகுது
எந்தவிதத்திலேனுமிந் தழைத்துவருவது
யேந்திழையேயுன்கட னிசையாவிடிற்றுளாது
அச்சுதனுமெங்கள் கச்சிகேர்வாசனை
யன்பர்க்கமலத் துரையுமதிநேசனை
இச்சையுள்ளோர்கள்பா விருக்குஞ்சகநீசனை
யிங்குவரச்செய்தானுனக் கெத்திற்செய்வேன்பூசனை (அ)

சச-பதம்-தோடி-அடதாளம்,

பல்லவி.

இந்தநிலவுபகல்போலவெரிக்குதே என்னுசைக்கண்ணாட்டியைச்
சேராமலெந்தன்மனம் பதைபதைக்குதே

அநுபல்லவி.

அளிநேர்விழிச்சிற்றிடைச்சி துரைச்சியெந்தன்
அருமைத்தெரிந்துமோசஞ் செய்தாளே-பாவி
வளருதேராப்பொழுதே யுகமாகுதே
வரவரமோக மீறியிதழூருதே (தெ)

சரணங்கள்,

சித்தினியிவளென்று மெத்தவும்பிரமைகொண்டு
மெத்தைமீதினிற்சென்று முத்தமிட்டுக்கொண்டு
மஸ்தகமார்பினின் வளருஞ்சேர்சந்தனம்பூசி
மன்மதகேளிக்குப் பந்தயங்கள்பேசி
தத்தைமொழியினாளை கைத்தலத்தாலணைத்த
விந்தையைமறந்தாளோ மீண்டும்பொருந்தாளோ (தெ)

குளிர்ந்தவேளையில்வந்தே குலவிமார்போடணைந்து
கும்பஸ்தனங்குழையக் கட்டிமனமகிழ்ந்து
கும்பஸ்தனங்குழையக் கனிவாயிதழைத்தந்து
மையன்மிகவும்பூட்டி பல்குறிப்படத்தைக்காட்டி

துளைப்மணியுங்கிருஷ்ணை — லீலைப்போற்பாராட்டி
சுகந்தரவருவானோசொல்லடி — யென்கண்ணாட்டி (தெ)

சற்றேசெய்துமோடி — சுத்தமதாகத்தோடி
விந்தையாகப்பாடி — நித்தமும்கூடி
சித்திரையினிற்கண்ட — கனவாச்சேயதை
நினைக்கநினைக்கபெரு — மூச்சாச்சே
பத்தன்சுப்பராமன் — பங்கிலிருந்தென்றும்
முத்துமுத்தாய்க்குலாவு — மொழியலைக்காணமல் (தெ)

சரு-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தானம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எங்கேயிருந்தாலுந்துரை சாமிக்கென்மேற்பட்ச
மிருக்குமடியன்னமே

அநுபல்லவி.

செங்கழநீரோடைசூழுந் — திருவரூர்தனில்வாழும்
தேவாதிதேவன்வசந்த — தியாகராசனுக்கு (எங்)

சரணங்கள்.

நானவனுக்குச்செய்த — நன்றியிவ்வுலகுள்ள
நாளளவு — மறக்கான்-ஒரு
நாளாகிலுமென்னை — விட்டிதுவரையில்
நாழியுமபிரிந் — திருக்கான்
ஏனோவென்மேலேமோடி — தானேசெய்துக்கொண்டு
மானேயிருக்கின்று — யிருந்தபோதிலும்
என்போலவனுக்குக் — கிடைக்குமோபோடி (எங்)

ஆதிகாலையிற்றலை — தொட்டெனக்குச்சொன்ன
வாணைதனக்கிரண்டு — செய்தான்-அவனுக்
காராகிலுமென்மீது — துறுசொன்னபோதிலும்
அதைமனத்தினிலென்றும் — வையான்
சூதுக்காரக்கள்ளி — சக்காளத்தியென்மேற்
தொடுவழக்கெல்லாமோதி — துரைசாமியைமயக்கச்
சொக்குபொடியுந்தூவித் — துலையாமோகந்தானே
சுகமாகத்தானேயவள் — வாழட்டுமென்கண்ணாளன் (எங்)

எத்தேசகாலமும் சித்தியுடனேகூடி
யிருந்தபோதிலுமென்னைத் துதிப்பானவனை
இணைந்தறுபத்துநான்கு கரணஞ்செய்யும்போது
மென்னைநினைந்துருகிச் சுகிப்பான்
கொத்துப்பூங்குழலாளே கோதாயென்மலைக்கிறாய்
கொள்ளையாகுமிச்சள்ளைவெள்ளையாய் நாளைத்தெரியும்
உற்றநிலவெங்காளு மொளிகுன்றுதிருக்குமோ
ஓதுஞ்சுப்பராமன்தமிழ்க்குகந்தருளுந் தியாகேசன் (எங்)

௪௬-பதம், இ-ம்-கியால்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வருவாரென்றெண்ணினேனே
வகைமோசம்போயினேனே

அநுபல்லவி.

திருவளர் தணிசாசலதுரை
சிவசுப்பிரமணிய னெனுநினை

சரணங்கள்.

ஜாலங்கொண்டுபுல்லி வாய்மைகள்சொல்லி
தாலக்காரனவஞ்செய்த சமர்த்தறியாமலிங்கே (வரு)
நானுனையென்றும் நழுவவிடேனென்று
தேனொழுகப்பேசியென்னை தெருக்கடக்கவிட்டவனிங்கே (வரு)
மற்புதவீத னறுமுகநாதன்
சற்கரைகஞ்சிவார்த்துத்தழுவித் தலைதொட்டவடிவேலனிங்கே ()

௪௭-பதம், இ-ம்-சாவேரி, அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆசையிஞ்சுதேபெண்ணாரசேயென்னை
யணைந்தொருமுத்தந்தாடி.

அநுபல்லவி.

வேசையர்க்குள்ளேயுல் லாசக்காரிநீநல்ல
மேடையின்மேல்வினை யாடுவோமிருவரும் (ஆசை)

சரணங்கள்.

பத்தரைமாற்றுள்ள தங்கசரீரத்தைப்
பார்த்துப்பார்த்தென்மன முருகுதே
குத்துங்குஜமிரண்டுங் கண்டவுடனெனக்குக்
கூடவேணுமென்றுமனம் பெருகுதே
இத்தனைமோடியாமோ யேய்க்கிறார்சும்மாய்ப்போமோ
பத்துப்பொன்றாறுபொன் றருவனடியென்னைப்
பாரடிமையல் தீரடியன்னமே (ஆ)

சீதக்குளக்கரையிற் றண்ணீரிலுனைக்கண்டு
சிந்தைமிக மயங்கினேனடி
மாதரசியுன்னைப் போலபெண்களிந்த
மண்டலத்திலெங்கும் காணேனடி
காதலுடனுனது காலொடுகால்பிணைத்துத்
தாகிலுள்ளம்துணி ஸர்வதாநீமிக
கலந்துமன்மதலீலை செய்யும் (ஆ)

இடையிலுடுத்துதுகிற் காற்றிலொதுங்கும்போதுன்
னிருதுடைபசும்பொன்போற் காணுதே
வடிவுறுபஞ்சபூகம் வாடையதனைக்கண்டேன்
மதிமயங்கியேப்ரமை பூணுதே
அடைவுடனென்னைக்கூடி யதரரசத்தைநாடி
கூடமனதனிலென் றுயிர்வடுநாட்டவுங்
கொக்கோகவிதியின்படி புட்குரல்காட்டவும் (ஆ)

௪௮-பதம், இ-ம்-கல்யாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரியங்கண்டு இந்தகுமரன்பேரில்
இச்சைவைத்தாய் மகளே

அநுபல்லவி.

சின்னஞ்சிறியன்மேலு மின்னங்குழந்தைவேலன
செடியுங்காடுமலையுங் குடிவாட்கைநிலையும்

சரணங்கள்.

தேடிக்காணவென்று லோடிமலைமலையாய்ச்
சென்றுதிகைக்க வேண்டும்-அவ

சேர்வையோவெளிதல்ல செய்யுமடமாங்கள்
செப்பவெவரா லாகும்
நாடித்திரிந்தாற்குன்றை கோடிகோடியாகவே
நாளைக்கும்விளையாட்டாய்த் தாளாலெற்றியெறிவான்
பாடுவோனொருகவிப் பாடினாலுங்கேளான்
பதினாறுயிரம்புக ழாற்றுப்படையைக்கேட்பான் (ஏன்)

சோகமென்னடிமாதே யோகபுருஷனைத்
தூயதினைப்புனம் சென்று-அங்கு
சொல்லுமாயாலோட்ட நின்றவழியாப்பெண்ணைவுமாத்தித்
தூக்கிக்கொண்டேனே யன்று
ஆசையாற்கேளடியே யவன்றந்தையோயாவி
யதிலும்பிக்ஷாண்டிபெற்ற வன்னையேமூழுநீலி
வாகைசேர்பத்திரகாளி வாய்த்தமாமன்சோலி
வையகருத்திரதா னையோபண்ணுவர்கேலி (ஏன்)

சசு-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கண்மணியேயென்சாமியை இன்னம்வரக்காணேனடி
கனவிலுமாவேனடிமானே

சரணங்கள்.

மன்னனெங்களுமைபாலன் மாதவர்கட்கனுகூலன்
மைந்தன்சபாபதிமால்தரு சந்திரனையழைத்துவாபோடி (கண்)

சரணங்கள்.

எத்தனைமோடியென்சாமிசெய்யும்வித்தைகேளேனென்றுசொல்வேன்
சித்தசன்வந்துமெத்தவுமென்னை யெத்துரானடி
மெத்தையிற்படுத்தாலுமென்கண் ணித்திரையோவருவதில்லை
குத்துங்குஜங்கள்விம்மிமனது குழையுதேயிதற்கென்னசெய்வேன்
பண்டுபழகியிருந்தசாமி யென்றைக்கவரென்னண்டையில்வருவார்
கண்டுகொண்டாற்கலக்கந்தீரும் காமினானடி
தென்றற்காற்றும்வீசுதடி திகழ்துடைரெண்டுந் துடிக்குதடி
இந்தவேளையிலென்சாமியை யெவ்வகையேனுமழைத்துவாபோடி ()
இந்தவிரகவேதனைமானேநா னெந்தவிதத்திற்சகிப்பேன்
அந்தரங்கமியாவுமறிந்தபுருஷ னழகுதுரையடி

சுந்தரமீனாட்சியினது தாய்கணபாலுண்டவன்றனை
இருதசந்தணத்தில்வணங்கிச் சபாநாயகனையழைத்திங்கேவாபோடி

௫-பதம்- இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எங்கேயாகிலுமவன் சுகித்தாலதுபோதும்
வேண்டிநீதூற்றுகிறாய்

அநுபல்லவி.

கங்கையைத்திங்களைக் கதிர்சடையணிமீசன்
காலைத்தூக்கிநின்றே யாடுஞ்சிதம்பரேசன் (எங்)

சரணங்கள்.

பெண்ணென்றியான்பிறந்த பிழையற்றிருப்பதாலே
பேச்சல்லவாதென்னடியினி மேலே
என்னென்றவர்சொலினவ் விசைவார்த்தைபுவிமேலே
யெல்லசஞ்சரியென்றவ ரெண்ணங்கொண்டதினாலே (எங்)

வருத்தப்படுவதினால் வருவதென்னடிமுன்னம்
த்வாகத்தியதெல்லாய்போய் நானத்தினாலேசின்னம
இரவும்பகலுமென்னைப் பிரியாமலேகூடி
யிருந்தபுண்ணியன்றனை யென்சொல்லுவேன்போடி (எங்)

தினதினமுமவரை யணைவதற்குநானே
யாசையுற்றேவெகு நேசமதாகினேனே
மனதிற்றயவிருந்தால் வருவார்டிமானே
மானமில்லாதவள்மேல் மையல்கொண்டவாதானே (எங்)

௬-பதம், இ-ம்-தோடி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மானேமயிலே குயிலேகண்மணியே என்மன்னனைக்காணேனோ
மானேமயிலே குயிலேகண்மணியே

அநுபல்லவி.

தேனேவெங்கடன்பதி ஸ்ரீபதி
செழும்சபாபதிசந்திரனைத் தேடிவா (மா)

ஸுப்பராமையர்பதம்.

சரணங்கள்.

கன்னிவயதிலென்னைக் கைப்பிடித்தாரடிமானே-அடியேதேனே
கலந்துசுகிக்குலவி செய்தாரடிகோடி
மன்னனுக்கெவளோ மோசஞ்செய்து
மருந்திட்டவகையை நானறியேனடி
மனதுகலங்கிதுரை மதன்மலர்ப்பகழியால்
மயங்கித்திரிகிறாரோ வழியேனடி(மானே)

மதியுமுகித்ததிப்போமனது கலங்கித்துரைமானே-அடியேதேனே
மதன்கணையோசர மாரிதொடுக்கிறானே
மன்னனில்லாதயிவ் வேளையிலேநான்
மனமகிழ்ந்திருப்பது மழகோடி
மதியனல்தாவுது விதிவசமோபெண்ணே
வஞ்சியான்முன்செய்த பூசாபலன்தானே(மானே)

[illegible]ம், இ-ம்-பியாகடை, அடதாளம்.

பல்லவி.

[illegible] ஆருக்காகிலும்பயமா சும்மாய்சொல்லட்டு
மதிலென்னரகசியமா

அநுபல்லவி.

போருக்குவிஜையனென் மோடிஸிங்கதுரை
போகங்கிடைத்ததென்தன் யோகமல்லவோபெண்ணே(ஆ).

சரணங்கள்.

நானேசம்மதித்தால் மற்றவர்க்கென்னநஷ்டி
ராஜாங்கமறிந்தவற் கார்சொல்லுவாரட்டி,
பீரானேமதயானைமீ தேறியுங்கிட்டி
வாசனுழைய வேணுமோபனாபெட்டி(ஆ)

மனதுக்கிசைந்த மணவாளனைச்சேர்ந்ததாலென்
வாய்மதநகொண்டுபேசும் வன்பர்களுரைக்குஞ்சொல்
தனதாயெடுத்துக்கொள்வோர் சர்வசண்டாளமாம்புன்
சாபுடையோரெனக்கென சுமிவுநாற்கோடிபோன்(ஆ)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநா

நான்பிடித்ததுவென்ன முருங்கையின்கொம்புபிடியா
நடத்தைதெரிந்தவருக் கொருவர்சொன்னபடியா
மான்போல்விழியாற்கெல்லா மிதுதானென்னநோயா
வஞ்சியாளிதற்கெல்லா மஞ்சினருடியா (ஆ)

௫௩-பதம், இ-ம்-கியால், ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னிடநடத்தைக்குந் தேவரீர்மோடிக்கு
மெந்தவிதஞ்சேருஞ் சாமி

அநுபல்லவி.

கன்னற்செழிக்கும்வேளூர் முத்துக்குமாரசாமி
இன்னமென்னபேச்சுன் னெண்ணம்வேறதாச்சு (ஆ)

சரணங்கள்.

ஆதியிற்சொன்னதெல்லாம் வெட்டவெளிச்சமாச்சு
வாடியாடசெய்ததுவாற்றிற் கரைத்தபுளிபோற்போச்சு
சூதுக்காரியவள்தூற் போதனைமிகவாச்சு
சொந்தமெனநம்புமெ னதிர்ஷ்டமிப்படியாச்சு (என்)

தேடியழைத்தபோதே யும்மிடமிகுநேசம்
தெளிந்ததுநீர்செயத தெல்லாமுழுமோசம்
வேடிக்கைசொற்களை வினையமாக்குநீர்நாசம்
வேறேயானதினாலே வருகுதேமிகுரோஷம் (என்)

மலரைக்கசக்கிமுகர்ந் ததினாலுண்டோபாவம்
மனமுமனமுமொத்து மருவினாலுண்டோகோபம்
குலதெய்வமாச்சுப்ப ராமனதுதினமும்
கொண்டாடுஞ்சேவலங் கொடிக்குமாராசிரியாள் (என்)

௫௪-பதம், இ-ம்-சாவேரி, தாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

கண்வலிவந்தழைக்கிறான் போய்வருகிறேன்பட்சங்
கருத்திலிருக்கவேணும்

அநுபல்லவி.

மணிமேருவனையதின் புயனேசண்முகவேலா
வாலிபந்தனிலென்னைத் தாலிகட்டினசொந்தக்(கண)

சரணங்கள்.

அடிக்கடிபுகழ் சொல்லியனுப்பின
லநுமானத்துக்கிடந் தோணுமே
எப்படிக்குகா மிருந்தாலுமேருக்குப்
பால்குடித்திட வேணுமே
கடத்தினாலுமவன் விட்டுப்போவதில்லை
கசக்கிமோாவதினால் ரகசியமொன்றுமில்லை
அடுத்தவீட்டுக்காரி யறிந்தாலுமிகுதொல்லை
ஐயனேயென்மன தாரவஞ்சனையில்லை(கண)

கொண்டவன்தூற்றினாற் கூரையுந்தூற்றுமென்று
கூறும்பழமொழியென்ன பொய்யோ
தண்டரீகனிச்செய்தி யறிந்தாலெளிதில்விடான்
சுவாமிசித்தமென் பாக்கியமையா
குண்டுணியானவற்கு கொள்ளாயிருக்காது
குலத்துக்கிழுக்காஞ்சொற்கள் கூர்வதுகூடாது
பெண்டுகள்கணவன்சொற் பிசகிமீறப்படாது
பிடித்ததேபிடிவாதமா யோதுவதுதகாது(கண)

பங்கயமலர்போல வெங்கிருந்தாலுமுன்
பதத்திலெனதுசிந்தை யிருக்கும்
தங்கருறுக்கடம்ப மலர்மார்பாவுபசாரச்
சொல்லல்லயிதுதெரிந் திருக்கும்
சங்கேயிருந்தானரே வெளியாக்கிப்பொறுத்துக்கும்
சுவாமியென்தனடத்தை தெரியுமுன்கருத்துக்கும்
பங்குனிதிருநாட்கு வருகிறேன்பொறுத்துக்கும்
பத்தன்சுப்பராமன் பாட்டுக்கருள்வோய்பசித்திருக்கும்(கண)

ருகு-பதம், இ-ம்-புன்னாகவராளிதாளம்-மிஸ்ரம்.

பல்லவி.

வந்தகாரியமேதையா-தேவரீரிங்கே
வந்தகாரியமேதையா

அநுபல்லவி.

மந்தகாரியமேது வகைமோசமாயிப்போது
கொந்தளமணிமார்பா குருவேகோபாலசிங்கே (வந்த)

சரணங்கள்.

பரவசமுமக்கங்கே பட்சமில்லாதிங்கே
வரவரமோகமங்கே மாயங்காட்டுகிறீரிங்கே
லதிரமானதுமங்கே தெண்டிக்கதேவரிங்கே
குருபூஜையுமங்கே குருவேகோபாலசிங்கே (வந்த)

பூகங்களபயங்கே பொய்வார்த்தைசொல்லதிங்கே
காசுபயணமுமங்கே கபடங்காட்டுறீரிங்கே
கூசாமற்போவதங்கே கோணிக்கொள்ளுவதிங்கே
வாசமுமக்கங்கே மருவுங்கோபாலசிங்கே

எங்கோமுமங்கே யிந்திரஜாலமுமிங்கே
மூந்திசினைகமுமங்கே மோடிகாட்டுகிறீரிங்கே
சாதிதாவமுமக்கங்கே சலிப்புடனுசையிங்கே
விச்சைக்கலவியங்கே லீலைகோபாலசிங்கே (வந்த)

௫௬-பதம். இ-ம-அடாணா-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சிறுக்கிமயக்கந்தலைக்கேறியேயிங்குவந்து
நில்லும்பிலனும பேசுறீனெனடி

அநுபல்லவி.

விருப்பமவள்மீதினில் ரொம்பயிருக்குது
வெறிகொண்டவன்போலே மனதுசஞ்சலிக்குது
வெறுப்பமேலாசைகொண்டு பசப்புறீனிங்கேவந்து
வெற்றிவேலணிபுஞ்சீலன் முத்துக்குமரேசலோலன் (சிறு)

சரணங்கள்.

குத்துணிவிக்கைக்குள் புடைத்திருப்பதுபோல
வைத்திருக்குஞ்சூதுதனை யிதனைகையறியாமல்
உற்றுவற்றேயவளைப் பார்க்கிறுனைதைக்கேட்டால்

வித்தையேதோபடிக்கிறு னுக்கமபுனிதனெந்தன்
முத்தத்தைக்கொடுக்கச்ச னுத்தம்புனிதனெந்தன்
முற்றுதேகோபமாமதற்றிவனுஞ் சொல்லாமல் (சிறு)
சேலைப்பகட்டொரி வைலப்பருவம்போலே
கோலஞ்செய்துகொண்டுநல்ல மாலைப்போதிலேமயக்க
கண்டனையவிலேநின் றவைளைகயிவன்கண்டு
ஜாலஞ்செய்கிறுனேமெத்த லீலைதெரிந்தவளன்றே
நாளைத்தெரியுமிதெல்லாம் நாலுபேர்களைக்கவேநான்
கேலிக்கிடமானேனடி யேலக்குழையேயந்த (சிறு)
கொக்கோகம்பார்த்தவன்போலக் சொக்குறனவளைக்கண்டு
சக்களத்தியவட்கல்கு கொக்கெண்டுமிருக்குதோ
தக்கவர்தமைமயக்கச் சொக்குபொடியிருக்குதோ
பக்குவகாலத்திலெந்தன் றுக்கத்தைகட்டிகொண்டானோ
அக்கரவணிந்தோன்சேயீ தறியாதென்னவிந்தை
யுககாலமுஞ்சுப்பிரம ணிசைக்குகந்தருள்வேலன் (சிறு)

ருள-பதம்-இ-ம்-சுருட்டி, தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

ஆக்கப்பொறுக்கநீ யாறப்பொறுப்பதற்
கவசரப்படலாமா

அநுபல்லவி.

பாக்கியவதிமகததிகரும் பாலா
பன்னிருபுயத்தினிலுயர்வடி வேலா
ஜாக்கிரதையாகநான் சொன்னபிடத்திலில்லாமல்
சமயந்தப்பிவந்தென்னை வாதுசெய்கிறுய்முன்பின்பாராமல் (ஆ)

சரணங்கள்.

கருப்புதின்னவுங்கூலி வேறுமேகல்லாள்மனங்
கனிந்தானுண்டோ வேலையுஞ்சொல்லாய்
அரும்பூங்குழலையநு வழுகுரல்கேட்குது
அங்கேயிருந்தாலும்நானதநுப் டாலனைக்கொடுப்பேனா
திரும்பவும்வருகிறேன் பாருமிதுபேச்சைத்தான்
திகைத்துதிகைத்துவேதோ யிடுகிறுய்பெருமூச்சை
அரும்பாவியாறுனும் கார்க்கவைத்தொருவரை
யடக்கத்திலிருப்பாளோ வுத்தமேசதியறியீரோ (ஆ)

உன்னைவிடானதிக காமி-உனக்கு
முன்னெனக்கும்பறைதக்ரதே சாமி
இன்னேரமென்செய்தாயென்றும் ஏதங்தொடுப்பாளோமாமி
இழிவுசொல்லுமேயிந்தப் பூமி
கன்னல்வில்விசையும்வேதை பகவானுக்கேதெரியும்
காமினுனென்றேயுமது கருத்தேமிகவறியும்
கன்னிசக்காளத்தியென்னை யெங்கேதூற்றிவிடுவாளே
கணவனுக்கில்லாதுசொல்லிக் கற்பித்துத்தூறுவாளே(ஆ)

ஆக்கிரக்காரனுக்கு புத்திமட்டென்றுசொல்லி
யவனியோர்சொல்லும்வார்த்தை யதையாய்ந்தேனேயின்று
சாற்றிலேவாணுங் தெளிவிலேயிருவென்னுஞ்
சங்கதிபோற்பேசுகிறாய் வீணாய்
காற்றங்தோணுமோயீடிப் பார்த்தால்நாலுபேருக்கும்
நயமாவதுதப்பித்துக் கொள்வதுவதிபிரயாசை
போற்றிச்சுப்பராமன்பாடும் புண்ணியசுப்பிரமண்ணியனே
பொல்லாளானுமாகிறேன் போகுமவேளையாகுதிப்போ(ஆ)

ருஅ-பதம், இ-ம்-அடாணு, அடதாளம்.

பல்லவி.

எனக்கென்றுஎங்கிருந்து வந்தாளோசக்காளத்தி
எனசெய்வேனடி சகியே

அநுபல்லவி.

தனக்கேயில்லாமல்மானஞ் சன்னதங்கொண்டுபேசும்
சத்திவடிவேலனையித் ததியிற்கைசோரவிட்ட-என்
ஆதிநாளையிலெநத னன்னைசொல்லியதெல்லாம்
அலட்சியமாயெண்ணிப்பரிச் தேனே
சூதுக்காரனிவனென் றறிந்தாலிணங்குவேனே
தோகையேபெண்புத்தி யிருந்தகும்பததனத்தி(என்)

சரணங்கள்.

மால்வாழும்பதியதி யிருந்தகும்பத்தனத்தை
வயங்குமூரதியில்விழச் செய்தானே
தோல்போலெனையாக்கிய சூதுக்கள்ளியவளை
கொடுத்தேதேயெனமேற்பட்சம் விடுத்தானேயடிமானே(என்)

ஆநங்குறங்கையவற்சொன்றுச்சே நம்மாலேயென்று
அகத்திரிவினையாளே மயிலவேலன்
சுறுபினையபோமென்று கன்னிபருவமதைத்
திறந்திசைநகைடயின தாரின்றுனேமானே (என)

எதிரொருபிணாமேத்து மெழில்மயில்வீரனென்றே
இருமாநமெனநற்றமதைத் அறநதேனே
பசிசெய சுபாரமன பதத்துச்சுறுட்டெபமமானே
பதைக்கநானகைக்கொண்ட வபபசபாதககளவிசமொட்டி (என)

௫௬-பதம்; இ-ம-பியாகடை, ரூபகதாளம்.

பல்லவி,

எனக்சாகிலுமவ ளதிகநந்தரயாக
விருபசிருமீனா ராமி,

அநுபல்லவி.

உனக்கானமையைபோதே யுசமாயீறுச்சிறுதே
ஒபபிலாகசருச்சுநறி இசெயிலுகநதானே (என)

சரணங்கள்,

கன்கவிரனம்பெம்வன்டோ சனிவாயிதழ்க்சற்கண்டோ
சதவியம நடைபோ காமபீடமோவகுதல்
பெண்கட்செலைமோடியாய் போகமவனைசிரிடியோ
பேடையனயோவவப பெறுமையாயோதுகிரீ (என)

தங்கக்குடமோகொஙகை தன்குமுகமோசெங்கை
தாளமோவநதகோவை சந்திரனேமுகசோவை
தஙகவிலேலாபுறுவம சொலமங்கையேயபறுவம்
சொர்ணசசாயலோதிரேகம் சொருமீசாவவள்சம்போகம (என)

சோதிலாசரபபேசி கோடிதரங்கைவீசி
சொடிபிடைதுடிமின்னல் குமரேசாவவளின்னம
ஆனிலுமசிலகால மானபின்புதெரியும
அவிசெய்புமோர்சமதில வகிலமெல்லாம்வரியும (என)

௯-பதம, இ-ம்-சௌராட்டிகம-தாளம்ஆதி.

பல்லவி.

இதுவுஞ்சொல்லுவாளின்ன மனேகமுஞ்சொல்லுவா
ளவள்மீதிற்குற்றமென்ன

அநுபல்லவி.

மதிதவழுஞ்சோலைசூழ் வேளூர்முத்துக்குமாரர்
வயங்கும்பதத்தைக்கண்டாற் சுயங்கொள்வரோபுவிமேல் ()

சரணங்கள்.

கழுத்திற்கட்டுங்கரி மணிக்குக்கடையாளுட்கு
கனகரத்தினமிழைத்த கண்டசரமுமாச்சே
பழுத்தவெற்றிலைக்கூறிப் பதம்பாடியதுமபோச்சே
பாங்கியர்க்கேவல்சொல்லும் பண்பிப்போதவட்காச்சே (அது)

எந்நேரமிங்குவந்து நகையென்றுந்துணியென்று
பிறவற்கேட்டநாள்போயிங் கெதிரிட்டுப்பேசலாச்சே
சன்னகரையாடிய மேடையாச்சேவயது
சாய்ந்தவளுக்குங்குஜந் தங்கக்கிண்ணம்போலாச்சே (அது)

நயந்தெரியாதவட்கு நயநாகரீகமாச்சே
நாலுபேர்வரபோக நாட்டங்களுண்டாச்சே
ஜெயங்கொண்டவடிவேலன் திருவருள்மிகவாச்சே
தினந்தினஞ்சுப்ராமன் செய்பதம்பாடலாச்சே (அது)

௬௧-பதம், இ-ம்-கன்னடா, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அன்பனைத்தேடி அழைத்துவாபோடி

அநுபல்லவி.

பொன்போலிலகுமெந்தன் புந்திமிகவாடுதே (அன்)

சரணங்கள்.

பருவமதிநுதலான் பட்சமுடன்கூடி
பொருவிலின்பத்தைத்தந்த புண்ணியனெனும்வேலனும் (அன்)

தன்முதன்யாவும் கரையுமேபாவும்
மன்மதன்செய்யுங்கோலம் மாதரசேயிக்காலம் (அன்)

ஒப்பொருவரில்லா ஞெளிர்தகைச்சொல்லா
சுப்பராமனிசைக்கருண் சுடர்வடிவேலனும் (அன்)

௬௨-பதம், இ-ம்-பியாகடை, தாளம்-மிஸ்ரம.

பல்லவி.

அன்னமேயென்னமாயமோ துரை
இன்னம்வரக்காணேனே

அநுபல்லவி.

வன்னமயிலேறும் வேலூர்முத்துக்குமார
மகிபன்றனைநீயோடி மானேயழைத்துவாடி (அன்)

சரணங்கள்.

அந்தரங்கத்திலெவர் யெனக்குங்குறை
யாராயலேயிருந் தாலும
சொந்தம்விடாதடி கர்ப்பகாலந்தனில்
சூரியன்போர்புரிந் தாலும்
அந்தபடியாக யுகந்தமனிதர்கள்
கொந்தளிப்பார்நமக் கென்னடிவேசை
சொந்தநமக்கிங் கிறுக்கநிருந்தனையோ
தோகையேயொன்றுக்கு மஞ்சாமற்போய்வாடி (அன்)

சொற்பனத்திலுமெனைமற வாதவர்
சோதனை தான்செய்கி றாரோ
கற்பனைக்காரச்சக் காளத்திகள்செய்த
தாட்டோட்டத்திற்குள் ளானாரோ
அற்பமனித ரவறுறவாகாது
ஆயிரத்திலொருவர் நல்லவர்மானே
கற்பனைசொற்களைக் காதிற்கேட்கொண்ணாதே
கண்ணானவந்தாற் பதினாயிரம்போடி (அன்)

அன்புள்ளசாமி முகத்தில்விழித்தாலும்
அஞ்சுகமேவிழி போமே
புன்குரங்காமப் புழுக்கச்சிலையலேலன்
புல்லுவதுவழு காமோ
இன்பந்தருமெந்தன் கந்தசுவாமிதுரை
யெங்கேயிருந்தாலு மென்மீதிஷ்டமுண்டு
நம்பினபேர்களைக் காக்குங்குணசீலன்
நாளுந்துதிசுப்ப ராமனுக்கனுகூலன் (அன்)

௬௩-பதம், இ-ம்-ரூபகம, தாளம-ஆதி.

பல்லவி.

எட்டயிருந்துபேசும் இனி
யெனதுறவையும்வீசும் சீமான்

அநுபல்லவி.

அட்டதிக்குப்புகழ் கதிர்வடிவேலர்
தனிமைதனைத்தும்பெற்ற வம்பனகபாசீ (எட்)

சரணங்கள்.

தொட்டாலென்னைத்திரு நீலகண்டமல்லவோ
தொடவேண்டாமினிதங்கள் நடத்தையைச்சொல்லவோ
பட்டியெவளோவும்மைக் கெடுத்தாலெனையல்லவோ
பாவியவளைக்கூடி யின்னமும்புல்லவோ (எட்)

கட்டமதாய்ப்புனுகு சாந்தணிந்தாளோ
சரசவார்த்தைகளாடி விரகந்தந்தாளோ
பட்டம்பகற்போற் றேணநாளும்மக்களோ
பாதகியாமவளை மருவியதோளோ (எட்)

குட்டிச்சுவரில்முட்ட வெள்ளெழுந்தாமோ
கொஞ்சுகிறீரேதோயென் குறையதாயேறுமோ
இஷ்டமவள்மீதிருக்க மனமதுநோகுமோ
இரவுள்ளவரைக்கும் பேசவும்போகுமோ (எட்)

௬௪-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்சொல்கிளிமிகுந்த வெழுமிற்சகியேநீபோடி
ஏகதன்துரையைத் தேடிவாபோடி.

அநுபல்லவி.

அஞ்சலிசெய்புந்தொண்டர் நெஞ்சினிற்குடிகொண்ட
அருமலர்க்கமழ்திவ்ய திருமலையின்மேவிய
ஐயன்பன்னிரு கையன்மெய்யர்க்கு
மெய்யன்திகழ்நீலவள்ளினி லென்னைப்போலும
கள்ளிநம்பூமணப்போதும் வள்ளிதெய்வானையுடன்
உளமகிழ்மருவும் மங்கைகோலனி
கங்கைபாலன் பொங்குசீலன்
செங்கைவேலனெனைப் பிரியாமலனுதினம்
அருமைஅறிந்ததுரை பிரிந்தரிந்திடவோ (இன்)

சரணங்கள்.

அன்றுநான்றிரண்டு யின்றுவரையப்படி
இருந்ததில்லையென்சாமி யென்னைப்பிரிந்து
நின்றிடவோமாதர்க்குத வொன்றிரண்டாயோதினரோ
நிலைப்பெற்றிருந்தபின்பு நிலையும்விலைபெற்றரோ
நெஞ்சினிற்சஞ்சல மிஞ்சுதுஎன்செய்வேன்
இந்தமாதிரிவேதனை ஆர்செய்தவர்

எப்படியோயினு வொப்பினையோ
ஆண்பாலிலே வீண்போகாதடி
பெண்ணரசேயினி தன்னியாமிரு
தன்னிடநன்மொழி யுரைத்தருணமென்று
அழைத்துவந்தருகினில் விடுத்திடும்விரைகமழ்
அழகாபுரிதிரு வாண்டவிர்த்துகவ்
வடிவிலுயர்புகலுவன் யானறிந்ததை
நிலவுடனெளிக்கலே நீக்கியெந்ததை
நிலத்திமடிமிசை யலோத்துயிருதனம்
பிடித்துபிழைதை கடித்துராசமதை
[illegible]வல்ருசி விரிதழ
வெற்றிமுகத்தை புயத்தையணைத்தொரு
முத்தமளித்து [illegible]
[illegible]கள் நிருந்து கலி[illegible]செய்து
[illegible]சாவைசமடைந்து அணைந்து
[illegible]டையெண்ணே விடாதேவிடாதேசொன்
[illegible]மட்டு [illegible]
[illegible]புணர்ந்துதகர்ந்து பிரண்டுபிரண்டு
[illegible]வண்டு வண்டுமனமது[illegible]
என்றுதலைவியர்கடந்த கயற்பெருய
காரு[illegible] [illegible]
சாமபோதி[illegible]ப்படி [illegible]
ராணைசெ[illegible] மோடிச்சுன்னோயாய
தருண[illegible] அழைத்துவாபோடி (ஹுன்)

௬௰-பதம், இ-ம் பிபாசவை, தாளம-ரூபகம.

பல்லவி.

எனக்குச்சுற்றமெல்லா மோதுகிறீர்களே
பினியொன்றுமம நடவாதுகாயி

அநுபல்லவி.

நாதமலர்சோலைகள்சூழ் வேதபுரிவாசரே
சுகமதனைத்துதிக்குந் தையலர்காணேசரே (எனு)

சரணங்கள்.

சின்னஞ்சிறுபிள்ளைகள் செய்மணற்சோறுபோலே
இத்தெல்லாங்காட்டுகிறீ ரடுக்குமோவொருக்காலே.

கன்னியரிருவர்க ளிருப்புவியின்மேலே
கலங்காமற்றிரிகிறீர் காமன்சரத்தினாலே (ஏது)

உம்மைப்போற்றிரிபவ ருலகிலொருவருண்டோ
ஒண்டொடியவளிடத் தென்னவஞ்சகங்கண்டோ
கொம்மைசேர்த்தனத்தினாள் கொடுத்தவிதழ்க்கற்கண்டோ
கோதையவளிருக்க நாணுமக்கென்னதொண்டோ (ஏது)

பரவசமெனச்சென்று பாலித்தவைமறந்தீர்
பசபுக்கள்ளிசெய்ருதாற் பட்சமெல்லாந்துறந்தீர்
பரைசருபாலனையேற பாலனைத்துஞ்சிறந்தீர்
பத்தன்சுப்பராமனுக்கும் பதாதரவோபிறந்தீர் (ஏது)

௬௬-பதம், இ-ம்-பைரவி, அடதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேசொல்லடி என்சுவாமிக்குமானேநீ
சற்றேசொல்லிவாடி.

அநுபல்லவி.

உத்தமர்புகழுந்திருச் செந்தூரினித்யமும்வளர்
முத்தையனிடத்திலெந்தன் மோகமதைநீபோய்பெண்ணே (சற்)

சரணங்கள்.

உற்பலனத்தையும் வெறித்தார்தணித்துமலர்
மெத்தையிற்படுக்கிலென்கண் ணித்திரைவர நவநிலலே (சற்)

வண்டுநாணேற்றுக்கரும்பைப் கொண்டுவில்வளைத்துமதன்
சண்டைசெய்கிறானதைக் கண்டுமனதேங்குதையோ (சற்)

சந்ததஞ்சுப்பராமன்சொற் செந்திலம்பதிவேலன்
வந்தென்னையணைவதற்கு வெந்தவிதமாகிலும்போய் (சற்)

௬௭-பதம், இ-ம-அடாணா, அடதாளம்.

பல்லவி.

கதவைத்திறந்துபேசடி அடியென்மானே
கதவைத்திறந்துபேசடி

அநுபல்லவி.

மதுவைப்பானஞ்செய்தோற்கு மயக்கங்கொண்டதுபோலே
மனதுந்தடுமாறி யுனதுவீடுதேடி
வந்தானுனக்குநான் சொந்தமல்லவடி (கத)

சரணங்கள்.

மானேகலாப மயிலேஅன்னத்தின்பேடே
வயநகுங்கன்னல் கருத்குயிலே
நானேன்சார்த்திருப்பது நலமோவுனது சித்தம்
நடுக்கமுடன்மனம திடுக்கிடவேவந்தாயதை
தடுக்காதேயுன்னுடன் படுக்கவந்தேனடி (கத)

நிலவுமணல்போற் றுவுதேகருங்குயிலும்
திருத்திதிருத்திக் கூவுதே
இலவுகாத்தகிளிபோ லேங்கிமனம்வாடுது
எதிர்த்தும்தப்பையல் பகைத்தேயிருக்கிற
விரதத்தையறிந்தவன் துரைத்தனத்தின்கண்ணே (கத)

புகழுமகுடஞ் சூட்டுவேன்தனதுதிரேகம்
பூரிக்கப்பணிகள் பூட்டுவேன்
மகிழும்படியுனக்கு மதனலீலைகள்காட்டுவேன்
மானேமனது போதைதலைக்கேறி
வாதைமிகுந்தெந்தன் காதையடிக்குது (கத)

௬அ-பதம், இ-ம்-காம்போதி, தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

இந்தக்கிழவனுக்கு யிக்கனிசொருசானல்
யெமாக்குசமமதியாகுமோ

அநுபல்லவி.

விந்தைமகிழ்கழுக்குன்றின் தெய்வப்பெண்ணினல்லாட்கு
விந்தைக்கணவனெங்கள் வேதகிரியீசராம் (இந்)

சரணங்கள்.

ஆருக்குத்துணையாவர் ரம்பலச்கூத்தனும்
பார்க்கபதங்குறைமை பாம்புமெலும்புந்தோலும்
சீரக்கமாய்க்கழுக்குன்றிற் றிரிந்துவிடையின்மீது
மார்க்கண்டியாக்கியனென்றெ சிலாக்கியமாய்சொல்லவந்தாய் (இந்)

ஆட்டைக்களவுசெய்து வம்பலத்தினின்றதுவும்
ஓட்டிஇரந்துண்பதுவும் வுலகமறியாதோ
நீட்டிகழுக்குன்றில் ரிஷபவாகனமீது
தாட்டியாய்திரிகிற சங்கரிலோலனும் (இந்)

கட்டுண்டுயெமனூற்பின் காலாலுதைத்ததுவும்
வெட்டுண்டுதலைமீது விறகுசுமந்ததுவும்

கிட்டுவாணிச்சிக்காகப் பிரம்படிபட்டதாவும்
பட்டபாட்டைப்பின்னஞ்சொல்ல வெட்கமிகத்தோணுதே (இர்)

௬௬-பதம், இ-ம்-சாவேரி, ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனிமேலவறென்னதந்தாலும்நான்
இணங்கமாட்டேண்டியக்கா.

அநுபல்லவி.

மணமருவுஞ்சிகணடி மலேமூருகையன்வாழுமர்த
செய்மான் சோயிலமுன்
தூளிபோலமேல்விழ முங்கிக்கொண்டேதொரு
மூட்டுமுட்டவநில் மூகஙிகொண்டேதொரு (இனி)

சரணங்கள்.

சோலையிருக்கிப்பிடித்தாள்முன் காமங்கொதித்துவடியுடடி-விசை
கூடியேறகொண்டாளமுன் னேசத்திறகோழிகூவிவிடியுமடி
கேலிககிடமாசநேரம பொருத்தக்கிடககமுடியாதடி அவர்
இண்டினகிணடத்தில பண்டாதின்மூக்குக்கிழிந்தமடியுமடி
தோலேமரமோ மரததிறமுனோதததானையோ
வளைத்ததாமோ ஙரலோகர
காலோதலேயெழுத்தின் வலியானேத்து
தத்துக்குத்தபபிப பிழைத்தவந்தோடி (இனி)

மங்கையர்கொங்கையென்றுலவற்கு மகாலிஙகசமானமடி-அல் குல்
வாயிகமுறவருநதிசனததே னமிரதபானமடி
பொங்கரவகுறுக்குள்ளேவிரலிடல் பொஙகனுத்தானமடி -அது
போகக்காணமிதெனனோமுமவர் புத்தியில்லியானமடி
சஙகதிபோவினி யெங்குஙகிடையாது
கட்டையுள்ளமட்டும் போதுமவமானம்
பஙகத்தைசொலவே னென்விட்டிவிராததிரிப்
பட்டபாடுநானு பட்டாடைக்குண்டடி (இனி)

மட்டவிழ்வாசமலா குழலவள்தெய்வயானைக்கருகூலர்நீல
வர்னமயிலேறிநன்னயமாகப் பவளவிவருஞ்சேர்
கிட்டர்பத்தவரரும்பிகை சிந்தைமகிழ்பாலர்சொல்லுஞ்
செந்திருமேவியகுன்றக்குடியிற் செழிக்கும்வடிவேலர்
தொட்டுத்தழுவி யணைத்தசுகமிந்த
தொல்லுலகினுமிகு மிருப்பாரோடியந்த
கட்டழகன்செய்த கோலத்தையென்சொல்வேன்
காமினிமேற்சுப்ப ராமனுக்கருள்வோன் (இனி)

எம்-பதம், இம்-கேதாரகௌளம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கலந்தால்லவோ கலக்கமுண்டாகுமு
கட்டுரையேனடி சகியே

அநுபல்லவி

உலகமபணியும வேளூர்கருடேச
நரிணயாயென் னிடத்திலவந்தவனைக (கல)

சரணங்கள்.

சுத்தமுள்ளபிராண சகியென்றிருந்தேனே
துரோகியென்றுதெரி யாமற்போச்சுதடி
எத்தனைநாளாக யோசித்திருந்தாயோ
எப்படிதுணிந் வேணே
சித்தங்குளிர்ந்ததோ மானே
சித்தசன்கணைக்குள ளானேனா
பத்தமில்லாத னென்றுயெனமனதில
பட்டிருந்தாலமுகம பாாத்திடுவேனடி (கல)
அடுத்தோரைக்கெடுக்குந் துறபுத்தியுனக்கு
ஆர்சொல்லிக்கொடுத்தாரடி வுன னினத்தில
அடிமடிதனில் கைவைத்துப்பாரடி
ஆவிபரக்கு தடி
படுக்கைவீட்டினிற றிரியுமெனக்காந்த
பல்லீசொன்னபோதே தெரியும்
இடுக்கிட்டுவோடியப்போ யென்மனம
தெருவினில்வந்து இருவரைக்கண்டேன் (கல)
உள்ளடுங்களள்ளன்போ லிருந்துகொண்டு
உண்மைபோலெனக்கு நடந்து
ஓதுஞ்சுப்ப ராமனைக்காத்திடும
முதுமையருள்முரு கையன்
துள்ளாதடி மோசக்காரியென்து
துறையறிவானடி யுணதுசேதி
மெள்ளவாக்கென்மே லுறறவெய்யமோக
வெற்றியினாலுன்னோநா னென்றுதொடடனா (கல)

ஏக-பதம், இ-ம்-தோடி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

மானேயுன்மீதினில்லா தானேவிரகங்கொண்டு
வந்ததுதேகோடிலட்சந் தரமலலவோசொல்

அநுபல்லவி.

கானேசொல்லுகிறேனினி தேனேயின்பமாய்க்கேளு
நரபதிதனபதி ரம்யகுணசீலனடி
தேனொழுகும்வதனன்ஸ்ரீ முத்துச்செல்வேந்திரன்
சேதுபதியமபூமண்ட லாதிபதியானதுரை (மா)

சரணங்கள்.

கோடியுகங்கள்தபசு செய்யினுமவருடைய
குணபபோடுபுருஷர்க் குலகினில்வருமோ
மோடிசெய்யலாமா வுனதுமனமகிழ்ந்து
தோடிராகமபாடிச் சுகந்தநதேன்கண்ணே
மோடியவருக்கு வாய்க்குமாகீ
முன்புசெய்தபுண்ணியவச மிந்தமன்னன்கிடைத்தாரடி
தேடிவருமின்னிடையார் கோடிதனினீயொருத்தி
சிந்தையில்முரண்டுசெய்தா லநதநஷ்டமார்க்கடிபின் (மா)
உன்மனதின்படியே யனுபவிக்கத்தருணம்
ஒருவருக்குகிடையாத துரைத்தனமாம்
செம்மைசோவிலாசமதை செகந்தனிலவிரிக்கையிற்
தர்மரிவர்போற் புருடன்தானேடி
மன்மதசரச னிவனேயிசைந்தபடி
வங்கணம்புரியுமெந்த ரங்காதனும்
ஜென்மபத்திரிகையிலுன்னைநம்மை யோகசாலியென்று
செப்பியிருந்திடுஞ்சேதி யெப்படிபலித்ததடி (மா)
தேசமெங்குமேபுகழு முகவைப்பதிவளருந்
திருவளரும்ப்ரசன்ன மோகாதபுஜன்
நேசமாவாத மற்றவானமதிகளும்
மாசுமருகுற்ற மற்றவானமதிகளும்
இராசரனைவர்வணங்கும் ஸ்ரீமுத்துக்கசலவேந்திரன்
ஞானசேதுபதி யர்னபாலவோலனும்
வாசமாமல்லிகார்ச்சுன பூசுரன்தமிழ்க்குதவும்
மகளகல்யாணகுண துங்கமகளங்கதுங்க (மா)

எஉ-பதம், இ-ம்-அடாணா, தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மானேயெந்தன்மீதிலவர்க்கென்னமோடி-அந்த
வம்புயென்னசொன்னாளோநம்பியிருந்தேனே

அநுபல்லவி.

தேனுந்துஞ்சோலைத் திகழுந்திருத்தணிச்
செங்கல்வராயனுக் கிசைந்தம்பாட (மா)

சரணங்கள்.

பந்தலேறியபத்துப் பணமிட்டவளைப்
பார்த்துக்கொண் டாரோ-அந்தப்
பாதகிபஞ்சாங்கத் தாலேயவரென்ன
பலனைக்கண் டாரோ
சொந்தக்காரிபோலே தான்னாவதால்மனஞ்
சோகியவன்பாலன் துரையுமிருப்பாரோ
தோதகத்தால்பல காரியமாகுமோ
செம்பிற்கறந்தபாலு முலைக்கேருமோ (மா)

சந்ததமுமலைத் தாலேமனம்வெது
சலித்துநிற் பாரே-துயர்
தறுஞ்சிறுமைகண் டதருடன்வரும
பெருமைகா ணாரோ
அந்திசந்திபொழுத வேளையிலாகிலு
மாவலாயென்னை யணையாதிருப்பாரோ
ஆனையேறிதிட்டு வாசல்நுழைவாரோ
வாக்கப்பொருந்தவ ராறப்பொருத்தானோ (மா)

கொம்பனையாள்செய் துற்போதனையால்வருந்
தோபத்துக்கஞ்சவ ராரோ-நானுங்
கொல்லத்தெருவினில் விற்கும்லூசிவிலை
கொடுத்துக்கொள்ளுவ ராரோ
உம்பர்மகிழும் விசித்திரகவிசொல்
சிதம்பரம்நீதி நெருங்கினராரோ
ஊருடன்கூடி வாழ்ந்துயங்கப்பாரோ
ஊசிக்கண்ணாலே யாகாசமும்பார்ப்பாராரோ (மா)

ஏகஷ்டதம், இ-ம்-க்ாம்போதி-தாளம்.

பல்லவி.

ஏனின்னமயங்குகிறீர்சாமி
எத்தியெத்தியென்னைமிக்க கற்றதெல்லாங்கொட்டிகொட்டி.

அநுபல்லவி.

போனநாள்முதலாய்நீரும் நாமிருந்தஒருமை
போலவாரிருந்தாற்றிருப் போரூர்வேலவரே
ஞானசிருபாதகரோ தோகைமயிலவாகனரே
நன்றநன்றுவுநதனேச மின்றதெரிந்தேன்விஸ்வாசம்(ஏனி)

சரணங்கள்.

அண்டையிற்றிரண்டபெண்ணைக் கண்டிவதுரைக்குமவ
ளாசையால்வராதிருந்தீ ராகிலுமநத
ஆசைஅறபதுநாள் மோகம்முப்பதுநாளென்
ருறுஞ்சொல்லப்பாரி லின்னமகேள்வியில்லையோ
கொண்டமயிலோனை யென்பார்கண்டசுகமபோனினைநதுக்
கொண்டிரோவகமே யிப்படிகூடலாகுமோ
அண்டினயிடஞ்சந்தேகமான தாலிங்கனமவந்தீ
ராட்டுப்படைத்தவாலிசேட்டை செய்கிறீரேபோம்போம்
முன்னேஐநதுபின்னேஐந்து பந்தலிற்பதினைந்துமாய்
முன்பணங்கொடுத்து முன்னேமோசம்பண்ணிநீரோ
முடவன்கொம்புதேனுக் காசையுற்றுப்போலவென்மேல
மோகமாகிறீரக்காரியம் சரியாகுமோ
என்னசொந்தக்காரி யானாலும்பலவந்தமோசெய்யு
இருக்குதோநீதியை யெண்ணியுள்ளத்தி
லின்னதெனவறியாமல் நன்னயமாய்ப்பேசிப்பூமே
லேத்துகிறீரென்னக்கண்டோ பாத்தியப்படுவதுண்டோ
தாசிகளுககுறவுபணங் காசுமேலிருப்பதென்றுஞ்
சங்கதிதெரிந்துசுமமா யிருக்கவந்தீ
ஜாலசக்ரஸ்தாபித மிருப்பபிரகெங்களுக்கென்ன
சாட்சிவேணபாக்கியங்கள் தானேயீயுமே
குசனைதெரியாலல்லவாய் பூசியேயென்னேறிரவு
சொந்தங்கொண்டாடுகிறீரதை தூரவையும்
ஏசியேயொன்றுமில்லை யென்றுங்கையைவிரிக்கிறீர்
இந்தூக்கூமூக்காயிருபத்தெட்டு நாமம்போதும்போதும்

சந்தணகுழும்பைவாரி பந்துமுலைமேலிரைத்துத்
தாளாதென்றுங்கையைத் தொட்டுதானிருக்கிறீர்
தரிக்கும்மண்ணைக்கயருய்த்] திரித்துவானத்தைவில்லை
தாகவளைத்தேமயக்கி யேகப்பார்க்கிறீர்
ஏநதவிதமுச்சரணம் போட்டாலுமிடியாதிப்போ
எந்தனுடன்சொன்ன தெல்லாங்கையின்மேல்வையும்
எந்தப்படிசெய்தாலு மெண்ணத்தின்படிநடக்கும்
யென்றைக்குமுங்கைதவேலன் வநதிருக்கும்வடிவேலரே(ஏனி)

ஏச-பதம், இ-ம்-ியாகடை, தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இந்தமட்டுக்கும்வாரிக் கட்டிக்கொண்டதுபோபது
மேததலாங்கப்பலுக்குத்தானே

அநுபல்லவி.

வந்தவழியைப்பாருஞ் செந்தணிகைவேலவரே
வரிசைபல்லக்கெனக் களித்தீர்முன்னாலே
மாளியமாட்டாற்றில் விட்டீர்பின்னாலே
நரிபிள்ளைக்குழிதனைச் சுற்றுவதுபோலே
நாடுகிறீர்பெண்டீ ருசிகண்டுகம்மாலே (இந்)

சரணங்கள்.

சொர்னமயமாச்சுது நீர்வந்தெந்தன்வீடு
சொல்லவேணுமோவதை வெட்கக்கேடு
என்றுமெனக்கிந்த குடியாரெனக்கீடு
யெல்லாம்வீடுத்துன் னப்பனெடுத்தானேயோடு
ஒன்றுமறியீர்கபட நிஜஞ்சென்மச்சூது
உரைக்கும்வெறுங்கைமுழம் போடவந்தீர்மாது
என்னசுட்டிக்கரணம் போட்டாலும்நடவாது
இலைபொத்தலென்கிறீர் பந்தலில்நிற்கும்போது (இந்)

நவரத்தினச்சுவரெங்கு மிழைத்துவந்தீர்முன்னம்
நடுவீதிமாத்திரந் தொண்டியாயிருக்குதின்னம்
அவிர்மிருகாநாற்பச்சைக் கண்ணாடிபோற்கிண்ணம்

அணிகிழலாடுது வாசநாலுமுன்னும்பின்னும்
தவிக்கிறீர்சேயிழை மேலமையல்கொண்டு
தங்காதுவளையினிற் கொழுத்திருண்டு
செவிதனிலோதியின்ன மாள்கிறீர்பெண்டு
செறுக்கிறீர்வேலவரே துடைதட்டிக்கொண்டு
இலங்குந்தங்கப்பணிகள் பூட்டிக்கொண்டேனே
என்குடியைக்கெடுக்கவந் திருக்கிறீரின்னந்தானே
மலைந்துக்கொடுமை யன்னைவார்த்தையைத்தடுத்தேன்
வாய்க்கொழுப்புச்சீலையாய் வடிந்தெனக்குத்தானே
தலையைத்தடவவந்தீர் குளிர்ந்ததுதேகம்
தனிக்கொண்டைபோட்டு விராலிதீரனேகம்
பலுக்கிறீர்பறக்கின்ற காக்கையின்வேகம்
பார்த்தாற்றெரிந்தது மூமதுகிாவர்கம் (இந)

ஏ௫-பதம், இ-ம்-சௌராட்டிகம்-தாளம்-ஆதி.

பலலவி.

என்னடிமெத்ததளுககுக்காட்டுகிறு நானறிவேன்போடி
என்னடிமெத்ததளுக்குகாட்டுகிறுய்

அநுபல்லவி.

வர்ணக்கிளிகள் வளரும்மொழில்கள்நிறை
மாநகரினுரை மாதவராதியோர்
பன்னிப்பணியு முருகந்தன்வரதன்னிறன்
பாலிலகப்பட்டு பேசகுஞ்கைவீசுவாய் (என்)

சரணங்கள்.

இக்காலமிப்படி யேயிருக்குமென்று
என்னுதேயென்வார்த்தை கேளடிநீயின்று
எக்காலமுஞ்சுப்ப ராமன்கவிகொண்டு
யென்னைமறந்தவர் தன்மேல்மையல்கொண்டு (என்)

ஏசு-பதம், பந்துவராளி, தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

அதற்குள்ளேயேனிந்தபதட்டம் மலைந்தணைந்துமருவி
அனுபவிக்கலாம் பொறும்பொறும்

அநுபல்லவி.

மதுமலர் தடம்சூழும் தணிகைமலைவாசரே
மயிலவாகன குமரேசரே (அத)

சரணங்கள்.

இடுவார் சொந்தமாயிருந்தால் முதற்பாதிகடைபாதி
என்பதுண்டோ ஒருவரைத்
தொடுவேனென்பதைத் தள்ளும்
உமக்குப்பரவசமாய்ச் சொன்னசொல்லுக்குரெண்டோ
கையைவிடுவிடு அவர்ஆருக்கிடமாய்வந்துநேரும்
வேளையிதுவோசாமி எண்ணிப்பாரும்பாரும்
நெடுநேரமுமில்லை நிலாவெளிச்சம்வாங்கட்டும்
ஒளித்துப்புகுநங்கிழ நீலியூர்தூங்கட்டும் (அத)

திருடனுந்தலையாரியுஞ் சேர்ந்தால்வுலகத்தில்
தினங்கொள்ளை அடிக்கலாமதுபோல்
நாமிருவரும் இரகசியமாய்நடத்தும்
காரியத்தை யிவர்கள்கண்டுபிடிக்கலாம்
அதுதெரிந்துஎனக்குக் கண்சாடைசெய்கிறீர்சாமி
தேவர்கருமுன்னமே நானுமறிக்காமி
உரிமையென்தங்கைவார் படுக்கைக்குப்போகட்டும்
உமதுமனதின்படி யின்றைக்கேயாகட்டும் (அத)

ஏக்கங்கொண்டிருக்கிறீர் எனக்கில்லையோசாமி
இதற்கெண்ணமிடலாமோ ஆகிலுமென்ன
ஆக்கப்பொறுத்தவுமக் காரப்பொறுக்கொணாதோ
அவசரப் படலாமோ
நீக்கமறநெருங்கும் கொங்கைவல்லிலோரே
நீகலையுதவுஞ்சுப்ர மணியவடிவேலரே
தூக்கம்வருமோமதன் போர்செய்யாதிடங்கண்டுமே
சும்மாயிருஞ்சற்றே சந்தடியடங்கட்டும் (அத)

என-பதம், இ-ப்-கல்யாணி, தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எத்தைக்கண்டுநீ இச்சைக்கொண்டாய்மகளே
என்கண்ணேபெண்ணே நீஇப்போதே (எத்)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,

அநுபல்லவி.

சுத்தப்பயித்தியக்காரன் கங்காதரன்தோகைபேடுமுன்னவன்
பேயுடனாடியதொந்திக்கோ பழங்கந்தைக்கோ
ஏறுமநந்திக்கோ செய்யுமவிந்தைக்கோ(எத்)

சரணங்கள்.

புலியையுரித்துஆடையணிந்த போர்வையானைக்கோ
வலியக்கரத்திலமழுவையேந்தும் மனதுதுணிவுக்கோ
மலையின்பாமபைபிடித்துகழுத்தில் மாட்டிக்கொண்டதை
பூட்டிக்கொண்டிட்டமாலைக்கோ தருமசேலைக்கோ
செய்யும்வேலைக்கோ காமலீலைக்கோநீ(எத்)

மாமனும்மாமியும்வெண்ணுப்பச செய்கின்றவரிசைபெருமைக்கோ
சோமனைச்சிரசிலணிந்த வொருக்கண்நுலகுமநெறறிக்கோ
காமனைவென்றவராலத்தையுண்டு மார்க்கண்டனுக்காகவே
சண்டனையுதைத்தகாலுக்கோ சாம்பல்மேலுக்கோ
கணைவாலுக்கோ கரித்தோலுக்கோநீ(எத்)

மானைப்பிடித்துகரத்திலணிந்த வனத்தின்வேட்டைக்கோ
மீனைப்பிடித்துதரித்தவொருகண் விசறும்வேட்டைக்கோ
கானகத்திலவேடனெச்சிலை கண்டுமுண்டவன்
கண்ணைப்பிடுங்கியகண்ணுக்கோ மாடுவொண்ணுக்கோ
சொந்தமண்ணுக்கோ ஜடைபெண்ணுக்கோநீ(எத்)

வாழி விருத்தம்.

சீர்வளர்வேளூர்மேவுஞ் சேவலங்கொடியோன்வாழி
பார்திகழ்மறைகளாதி பனுவலகள்வாழிவாழி
ஏர்பெருமிதனையசசி லியற்றியாண்டவர்கள்வாழி
நீர்மலிவேணியன்பால் நிலமெலாம்வாழிவாழி.

சுப்பராமஐயர் பதம் முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை - 600090.